

GLASILO OBČINE LUKOVICA

Rokovnjak

September 2003,
letnik 5, številka 8

Knjižnica Domžale
Ljubljanska c. 58

1230 Domžale

Prireditve ob občinskem prazniku

Praznik, zaznamovan z "višino"

Odprtje Knjižnice dr. Jakoba Zupana v Šentvidu in veseli del proslave ob občinskem prazniku.

Foto: Nada Prašnikar

Letošnje praznovanje občinskega praznika je obsegalo več prireditev. Osrednja je bila v petek, 5. septembra, ko so nas ob odprtju novih oddelkov devetletke v Vrtcu Medo in obnovljene Knjižnice dr. Jakoba Zupana v Šentvidu obiskali tudi ugledni gostje. Čas za odprtje devetletke v začasnih prostorih si je vzel minister za šolstvo, znanost in šport dr. Slavko Gaber. Nesporni umetnik slovenske besede Tone Pavček pa je bil slavnostni govornik na osrednji občinski proslavi.

V sončnem, a hladnem, po zgodnji jeseni dišečem, popoldnevu smo se številni občani, predvsem starši in učitelji, zbrali pri Vrtcu Medo. Točno ob napovedanem času je Godba Lukovica pozdravila častne goste. V polni avli prevojskega vrtca smo prisluhnili pozdravnim besedam ravnateljice OŠ Janka Kersnika Zdenke Pengal, ki je na kratko predstavila

večletne priprave na uvedbo devetletke. Opozorila je na velike obremenitve učencev in učiteljev 7. razreda devetletke in prostorske skrbi na matični šoli in podružnici v Blagovici. Pripravo urnikov in organizacijo dela na šoli dodatno otežuje to, da je večina šolarjev vozačev. Zagotovila je, da se učitelji trudijo za kakovosten pouk, tudi z dodatnimi projekti. Rezultat raziskovalne naloge turističnega krožka z naslovom "Kersnik in mi" so učenci v obliki knjižice podarili ministru Gabru. Nagovor je sklenila z lani sprejeto vizijo naše šole. Župan Matej Kotnik je povabil dr. Gabra k ogledu prostorov, ki jih je občina zgradila sama, in izrazil upanje v pomoč ministrstva v bodoče. Nasmajali smo se prisrčnim nastopom najmlajših, potem pa je dr. Slavko Gaber v kratkem nagovoru čestital občanom ob prazniku in za napore, ki jih vlagajo v šolanje, ki je v teh krajih že po tradiciji dobro.

Nadaljevanje na 6. strani

Čebelarji z vsega sveta na Brdu

V okviru svetovnega čebelarskega kongresa - Apimondia 2003 v zadnjem tednu avgusta v Cankarjevem domu v Ljubljani, je v nekaterih krajih po Sloveniji potekalo več prireditev, ki so kongres celovito zaokrožile. Bistvo in namen kongresa sta bila izmenjava informacij o strokovnih temah, ki se nanašajo na čebelarstvo. Naj omenim posebnost slovenskega čebelarstva, da je več kot 70 % medu v Sloveniji ne-cvetnega izvora in ga poljudno imenujemo gozdni med. In druga posebnost, ki je bila izpostavljena kot zanimivost, je prava redkost slovenske čebele - kranjske sivke, za katero se naši čebelarji trudijo, da bi jo obdržali, saj obstaja nevarnost, da v množici drugih preprosto izgine. Predavanja, delavnice in predstavitevni plakati na kongresu v Ljubljani so do-polnjevali kulturno-zabavni večeri ter vodeni ogledi in srečanja z domačimi čebelarji po Sloveniji.

Na večer, v ponedeljek, 25. avgusta, so približno 1000 udeležencev z avtobusi pripeljali v Čebelarski center Slovenije na Brdo pri Lukovici, kjer je potekalo sproščeno družabno srečanje in spoznavanje prijetne okolice. Med njimi so bili pomembni gostje kongresa, in sicer Asger Sgaard Jorgensen, predsednik Apimondie, Franc Šivic, organizator in podpredsednik Čebelarske zveze Slovenije in Janez Poklukar, predsednik programskega odbora ob začetku kongresa. Vsi gostje so bili nad kulturno zabavnim programom, organizacijo na Brdu in celotno ponudbo izredno zadovoljni, so povedali organizatorji. Celotni ambient je bil ekraten. Tisti, ki so ga doživeli, vam bodo vsekakor najlažje povedali o vzdušju ta večer na Brdu. Fotografije in izjave posameznikov, ki jih objavljamo na 3. strani, med njimi tudi glavnega scenarista, našega župana, pa vam bodo veliko povedale.

Spoštovane bralke in bralci!

Za nami je še eno četrletje. Pestro je bilo. V času občinskega praznika se je v naši občini zvrstilo veliko najrazličnejših prireditev. Še nikoli nismo gostili toliko tujih gostov kot na Apimondiji, ki vam jo v sliki in besedi predstavljamo na barvnih straneh. Občinski praznik je doživel pravi kulturni podvig, saj je v Šentvidu pri Lukovici ponovno zaživel hram duha - knjižnica, kakor jo je pesniško poimenoval naš gost Tone Pavček, o katerem boste na naših straneh obširneje brali. So stvari, ki ne nastanejo kar čez noč. Knjižnica dr. Jakoba Zupana, novi prostori devetletke v Vrtcu Medo in Čebelarški center Slovenije, ki so nam ob trenutkih praznovanja polnili duha, so nastajali več let.

V nadaljevanju se lahko seznanite s slavnostno sejo občinskega sveta. Objavljamo razna obvestila in vabila. Občutno se pozna, da so bile počitnice in je bilo zato v zadnjih dveh mesecih nekoliko manj šolskih aktivnosti. Pred kratkim je napočil september, za šolarje začetek pisanja novih zgodb šolskega leta. Z nekaterimi vas bomo seznanjali tudi v Rokovnjaču. Upam, da vas bomo res lahko! Že v zadnji številki sem pisala, da nam bo v zadnjem četrletju za izdajanje glasila zmanjkalo denarja. Denarja bi bilo sicer dovolj, če bi Občina namenila Rokovnjaču tudi finančna sredstva od oglaševanja in zahval. Kot so nam povedali na občinski upravi, gre ta priliv v skupni prihodek občine. V septembru je bilo naše finančno poslovanje tudi uradno preverjeno. Komisija za nadzor je ugotovila, da je poraba denarja za izdajanje Rokovnjača dosledno in pošteno obračunana in v skladu s pravilnikom, saj niso odkrili niti ene nepravilnosti. Zgodba lokalnega časopisa v naši občini bo torej naša zgodba. Ali jo bomo pisali še naprej, je odvisno od župana, svetnikov in vizije občine.

Poleg septembra bomo Rokovnjača lahko izdali še oktobra, potem pa, ... Iz sosednjih občin smo pogosto deležni pozitivnih mnenj o sami vsebini.

Spoštovani bralci, brez bojzani pripravite prispevke za oktobrsko številko in jih oddajte najkasneje do ponedeljka, 13. oktobra 2003, saj so naše misli že usmerjene k pripravi nove številke. Če boste potrebovali osebne stike, se oglasite v pisarni Rokovnjača v Lukovici ob sredah od 18. do 19. ure.

Naj vam najbolj barvit čas v letu prinese veliko blagodejnega sonca in vam do zadnjega kotička napolni dušo, s katero boste lahko sijali drug drugemu.

✎ Marta Lavrič Tomšič, urednica

Jesen

Doživeli smo dogodke okrog Apimondije in ob občinskem prazniku. Še enkrat bi se rad zahvalil vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k uspehom prireditve ob Apimondiji. Težko je naštet vse, ki ste se trudili za uspeh te mednarodne prireditve. Spet smo pokazali, da smo na našem koncu še ljudje, ki znamo in zmoremo s skupnimi močmi pripraviti dogodek, ki se globoko vtisne v spomin tudi tujcem. Mislim, da se je vsak, ki si je ogledal ponedeljkovo dogajanje, lahko ustvaril dober vtis o nas.

Pričela se je devetletka. Minister za šolstvo, znanost in šport dr. Slavko Gaber je odprl dva oddelka v vrtcu na Prevojah, s čimer smo namenu izročili eno večjih investicij v letošnjem letu. Ta "začasna" rešitev omogoča normalno bivanje in dobre učne pogoje našim najmlajšim v prvem razredu devetletke. Srečanje z g. ministrom smo namenili še pogovoru o razvoju šolstva v naši občini. Predvsem smo govorili o šoli v Blagovici, kjer zelo zamujamo, saj bi moral biti prizidek šoli končan že pred dvema letoma. V tem trenutku pa hitimo s projekti. Tako smo ministra prosili za pomoč pri tem. Njegov obisk nam daje upanje, da bomo to veliko investicijo tudi s pomočjo ministrstva izpeljali.

Vesel sem, da je občinska proslava doživela tako lep odmev med vami. Lep obisk na prireditvi pa govori tudi o velikem pričakovanju nove Knjižnice dr. Jakoba Zupana. Spet se moram zahvaliti vsem, ki ste prispevali svoj delež k uspehu tega večera. Scenaristki Marti Keržan, ki je bila jedro proslave, vsem nastopajočim, še posebej Stanetu Maslju, ki je profesionalno upodobil lik dr. Jakoba Zupana in ga s tem prek njegovega dela približal vsem, ne samo nam rojakom, ampak tudi častnim gostom, ki so se v velikem številu odzvali našemu vabilu in dali nam vsem priznanje za

naše delo in napore. Kar ne morem mimo prijaznega pesnika Toneta Pavčka, ki je s čudovitimi besedami kronal naš praznik in s svojo dobro voljo dvignil našega duha nad besede in dejanja, ki so pisano odzvanjali pred cerkvijo v Šentvidu. Knjižnica je sedaj naša z vsemi knjigami in vso prijazno učenostjo, ki jo skriva za svojimi zidovi in z odprtimi vrati vabi vse mlade in stare, da si najdemo na njenih policah kaj za svoj um ali pa za dušo. Čim bolj jo uporabljajmo, ker nam je namenjena. Bibliobus seveda ostaja. Del kanalizacije naše občine je že priključen na čistilno napravo v Vrbi. Odveč je govoriti, kakšno uslugo smo s tem naredili sebi in naravi. Vse to pa seveda tudi nekaj stane, zato bomo začeli prejemati račune za kanalščino in čiščenje odpadnih vod, kot je to navada drugod po svetu. Obratovanje takšnih naprav ni brezplačno saj gre za drage naprave, ki smo jih pridobili z avtocesto. Strošek obratovanja in vzdrževanja je seveda ogromen. Tako kot naprimer vrtec: stroški izgradnje novega vrtca so enaki, stoškom obratovanja v manj kot treh letih! To pa govori o udobnosti in o draginji sodobnega življenja.

Manjša vodna zajetja so bila inšpekcijsko pregledana in ugotovljeno je bilo neustrezno delovanje teh sistemov. Vsi lastniki in uporabniki boste morali ukrepati v skladu z zakonom, ki je vedno strožji, in smo ga dolžni upoštevati. To seveda pomeni, da boste morali privzeti nov režim upravljanja z zajetji in se tega tudi navaditi.

Ob občinskem prazniku sem dobil pljučnico, tako, da nisem opravil vsega, kar sem mislil, in se žal nisem udeležil prireditev, za katere sem se pripravil, da jih obiščem. Za to se opravičujem in želim boljših dni.

Vsem želim zdravja in pa zdrave pameti, ki je vedno manjka, ...

✎ Matej Kotnik, župan

Slavnostna seja občinskega sveta (več na 9. strani)

Foto djd

Nadaljevanje s 1. strani

Čebelarji z vsega sveta na Brdu

Matej Kotnik, župan Občine Lukovica

Prireditev kot taka, je uspela. Ponedeljek je bil res nekaj posebnega. Žal je bila sobotna prireditev vse kaj drugega. Samo dogajanje smo morali zaradi finančne situacije skrajšati na najbolj osnovno in hkrati tudi najbolj spontano dogajanje. Žal scenarija, ki je bil prvotno zamišljen, nismo mogli izvesti, saj bi tako dogajanje občino veljalo preko treh milijonov tolarjev, na kar v primeru, da sami investiramo celotno dogajanje, nismo mogli pristati. Predstavitev društvenega dogajanja pa je bilo tisto, kar je s svojo neposrednostjo nagovorilo veliko število tujih udeležencev in s ponosom lahko povem, da je bilo dogajanje na Brdu najodmevnejši dogodek Apimondije in zanimanje, glede na odmeve iz sveta, še kar traja. Vse skupaj nam je izkušnja, ki naj nas uči tudi o naših velikih možnostih v turizmu, ki bi jih veljalo izkoristiti.

Foto djd

Niko Urbanija, organizator Občine Lukovica

"Kot koordinator mnogih dejavnosti, tako v soboto kot v ponedeljek, sem izredno zadovoljen. Najbolj me je zaskrbelo muhasto vreme, predvsem zaradi postavitve mlaja, ki so ga postavili krajanji Rafolč pod vodstvom Marjana Kvedra.

Gostje se niso mogli načuditi lepotam Brda in okolice. Obiskovalci so k nam prihajali še naslednje dni. Posebej naj pohvalim domača turistična društva (Preserje, Gradišče in Lukovica), ki so se jim pridružila še turistična društva iz Moravč, Mengša, Kamnika in Domžal. Tudi Gasilska zveza Lukovica je promet zelo tekoče usmerjala, saj ni bilo ob prihodu in odhodu gostov nobenih težav. Na prizorišču je bilo dobro poskrbljeno tudi za prevajanje. Sodelovalo je kar osem hostes z voditeljico Heleno Urbanija. Na stojnicah so goste z degustacijo in prodajo prijetno presenetila tudi društva podeželskih žena. Pomembno vlogo pa je vsekakor imel Režijski obrat Občine Lukovica, ki je te dni bedel nad celotnim prostorom."

Anton Tomec, tajnik Čebelarske zveze Slovenije na Brdu

"Vsi gostje so bili izredno zadovoljni. Izkazalo se je, da do sedaj niso bili vajeni toliko spremljevalnih programov. Gostje so bili presenečeni in začudeni nad sprejemom, nad prijaznimi domačini, gostoljubnostjo in prikazom naših starih običajev. Pohvalim vsa društva in organizacijo Občine Lukovica, ki so k temu vzdušju ogromno pripomogle. Menim, da je prav ponedeljkov dogodek ponudil nepozaben stik z našimi ljudmi. Naj povem, da je preko celega tedna na kongresu sodelovalo 1660 udeležencev in ga vsak dan obiskalo še 1000 ljudi. Na kon-

gresu smo vsak dan izdajali knjižico Informator, kjer smo predstavljali tudi Brdo. Naš center je bil dovolj dobro obiskan. Obiski so se vrstili še v naslednjih dneh, ko je k nam prišlo petnajst organiziranih skupin iz tujine in veliko posameznikov. Zadovoljni so tudi v naši trgovini Vema in gostinstvu."

Janez Jarc - Žan, domači umetnik

"Razstava mojih izdelkov je pritegnila radovednost mnogih tujih gostov. Še mnogo več izdelkov bi lahko prodal, če bi jih le lahko odnesli na letalo, kar zaradi prevelike teže ni bilo mogoče. Gospa iz Nizozemske je k meni prišla kar trikrat in stehala izdelek, ki je bil za letalo pretežak."

Foto Marta Lavrič Tomšič

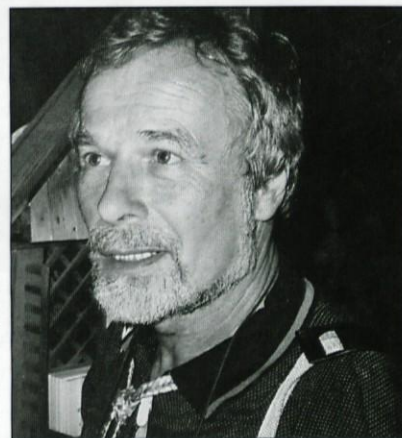
Bernhard Clauss, profesor biologije iz Hamburga

"S čebelarstvom se ukvarjam od leta 1976, ko sem bil v okviru Ministrstva za šolstvo in kulturo poslan v Bocvano in Zambijo, da bi sodeloval v sklopu ZN za pomoč nerazvitim državam v Afriki. Že takrat sem razmišljal, da bi razvili na ekološko zelo primeren območju Afrike tudi čebelarstvo, produkt - med bi bil velika pomoč v prehrani. Ta projekt je tudi zaživel.

Tudi v šoli v bližini Hamburga, kjer sem poučeval, sem animiral dijake v okviru predmeta biologije, da smo zgradili velik čebelnjak, ki jim je služil kot pripomoček pri učenju in poznavanju čebelarstva. Vidim, da je tudi pri vas lepa priložnost tu na Brdu za učenje mlade generacije.

Zadnjih šestnajst let sem bil na vseh svetovnih čebelarskih kongresih. Če primerjam kongres v Ljubljani z ostalimi, lahko govorim o njem zelo pohvalno. Opazil pa sem, da je v Ljubljani bistveno višja kotizacija in znatno previsoka kot kadarkoli doslej (50 EUR na dan samo za vstop in sodelovanje v Cankarjevem domu). Zelo dobro je, da so kongresne dejavnosti tako decentralizirane. Kaj takega, kar je tukaj na Brdu, v vseh šestnajstih letih nisem videl - tako lep ambient, tako čudovita zgradba Čebelarskega centra in vse etnološko spremljevalne dejavnosti."

in foto Marta Lavrič Tomšič

Z otvoritvijo razstave slik so se pri nas v Čebelarstvu centru na Brdu pričele prireditve ob svetovnem čebelarstvu kongresu. Umetniki slikarji so ustvarjali še na štirinajstem Extemporju v organizaciji KUD Frana Maslja Podlimbarskega. Otvoritev si je ogledal predsednik organizacijskega odbora Svetovne čebelarstvo organizacije Asger Sogaard Jorgensen iz Norveške.

Sprejem gostov je potekal domače in glasbeniki so z glasbo, ki je vsem "šla v ušesa", v enkratnem ambientu naredili svoje.

Zvonovi zvonijo, prav milo pojo. Goste so pozdravili z veselimi pritrkovanjem in zvonjenjem, da se ve, kakšni ljudje so tu doma.

Odeti v praznje gvante se je tudi tokrat z igranjem poskočnih viž izkazala Godba Lukovica. Kamere in fotoaparati šklocajo in godba v sliki odhaja v daljne dežele za spomin na prijazne ljudi.

Brez fotografije z narodno nošo pa ne gre. Vsak si je zaželel sliko za spomin. Takih gvantov ni po svet!

Pravi kmečki fantje znajo "mlaj dvigniti" z zapikom na komando "ho-ruk". In to je fantom iz Rafolč uspelo čeprav tega že dolgo ne počno več. Tehnika je dala delu svoje. Z enotnimi majicami pokrovitelja pa so bili prepoznavni.

Na začetku majhne "vasice", ko levo in desno opazujemo "štante" z nešteti dobrotami, nas najprej z nasmehom pozdravijo učenci OŠ. Seveda, počitnice so še tu. Tu obiskovalec zve marsikatero zanimivost našega kraja tudi v tujem jeziku. Na mladih svet stoji.

Na eni strani plečejo kite, na drugi pa že izdelujejo slamnike. Ni tako enostavno, vendar imajo oboji obilo obiskovalcev.

Le nekajkrat je bilo potrebno iti mimo stojnic aktivov kmečkih žena, pa si se dodobra najedel. To so hitro ugotovili tudi gostje. In naša domača hrana je teknila mnogim.

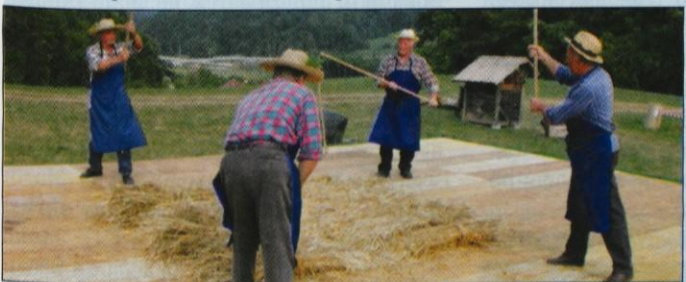
Združenje ekoloških kmetov: Jejte zdravo, na-ravno hrano. Ugotovitve gostov: okolje je ravno pravnje za tako pridelavo.

Kakšna "vas" pa bi bila, če na Apimondiji ne bi bilo čebelarjev? Čast rešujejo kar domači čebelarji. Delo sicer prepustijo ženam, oni imajo bolj odgovorne naloge.

Ustvarjanje slike, pletenje kit. Takšno in drugačno umetnost, je bilo moč opazovati na tokratni predstavitvi.

Tudi mlatenje spada k umetnosti, saj morajo biti vsi do potankosti uglaseni, da delo teče nemoteno: pika-poka, pika-pok. Ritem, ki umirja.

Da se ne bi zaradi naglice kaj vnelo skrbi "požarna bramba", vedno na mestu, pripravljena za pomoč. Da ne zamuja, se odpravi na pot s konji - gre le veliko hitreje.

V gozdičku pa rokovnjači kuhajo že tolikokrat omejeni rokovnjaški golaž in tudi tega je potrebno poskusiti, preden se odpravimo drugam.

Kapelico zavetnika čebelarjev in njeno okolico zasedajo mojstri, ki z dletom iz lesa oblikujejo figurice. Delo jim gre dobro izpod rok in les dobiva novo podobo.

Kar dva ansambla sta skrbela, da gostom pri nas ni bilo dolgčas: na ploščadi pred ČC Dežur, v Rokovnjaškem gozdičku ansambel Zupan in na grajskem vrtu trio Kranjc. Pisano paletu glasbe pa so sem ter tja prekinili pevci moškega zbora KUD Janka Kersnika z lepo slovensko domačo.

In kdo je požel največ aplavza? Kmetijski minister Madžarske, ki je imel toliko ..., da je prišel med navadne ljudi, se spustil na kolena in v spomin na svetovno srečanje posadil akacijo ter se po opravljenem delu poveselil skupaj z nami. Naši domači pevci pa so mu v zahvalo in spoštovanje zapeli eno izmed madžarskih pesmi, za kar so od ministra verjetno dobili za pijačo, saj je pokazal, iz kakšnega testa je. Naši pa so takšni, kakršni pač so.

in foto djd

Prireditve ob občinskem prazniku - nadaljevanje s 1. strani

Praznik, zaznamovan z "višino"

Povedal je, da je ministrstvo sodelovalo pri obnovi 300 šol v Sloveniji, da bi mladim rodovom omogočilo čim boljšo pripravo na življenje. Izrazil je željo, da bi znali ohraniti in pokazati svojo kulturo, jezik, lastno identiteto. Z zapiranjem ne bomo prišli daleč. Imamo temeljne vrednote, ki so skupne v tem prostoru. Problemi pa niso rešljivi vsi hkrati, rešujemo jih po korakih. Občanom in županu je zaželel čimveč skupnih trenutkov sreče. Potem je prerezal trak in tako odprl na novo opremljena oddelka prvega razreda devetletke.

Prisotni smo si prostore z zanimanjem ogledali. Marsikdo se je spomnil, v kakšnih razmerah smo mi hodili v šolo. Vsi pa smo se strinjali, da so razredi prvošolčkov lepi in prijetni za šolsko delo.

Po prvem delu prireditve so se častni gostje zadržali v pogovoru s predstavniki šole in občine v gostilni Rus, kjer so s cvičkom inokusnim prigrizkom pripomogli, da je bil pogovor prijeten in je gladko tekkel. Po predjedi iz dimljenega sira, pršuta z melono, prekajenega lososa in mesne solate so visokim gostom postregli z naravnim telečjim zrezkom, gratiniranim puranom, pljučno pečenko, pekarskim krompirjem, ohrovtovim narastkom in mešano solato. Ob kavi so se posladkali z jogurtovo strjenko, sladoledom in prelivom iz vročih borovnic.

Konjske vprege, zaradi katerih je bil za nekaj minut ustavljen promet na magistralki, so po večerji goste odpeljale na z baklami in barvnimi reflektorji osvetljeno prizorišče osrednje občinske proslave pred cerkvijo v Šentvidu. Medtem se je tam zbralo okrog štiristo obiskovalcev. Sveži severovzhodnik nam je dal slutiti, da bodo tisti, ki se nočejo posloviti od poletja in vztrajajo v tankih oblačilih, na koncu

večera precej premraženi.

Širok prireditveni prostor je dajal dovolj prostora vsem nastopajočim, ki so ves čas ostajali na svojih mestih pred lepo osvetljenimi kulisami, ki so poudarile slovesno ozračje. Le reflektorji so se sprehajali po "odru" in poklicali k nastopu najprej Godbo Lukovica z Zdravljico, potem pa izmenoma še Staneta Maslja v vlogi dr. Jakoba Zupana, povezovalca Heleno Urbanija in Vita Kotnika, citrarja Tomaža Plahutnika, Šentviški zvon in praporščake občinskih društev.

Vito Kotnik je pozdravil ministra za šolstvo, znanost in šport dr. Slavka Gabra, pesnika Toneta Pavčka, akademika prof. dr. Franceta Bernika, akademika pesnika Cirila Zlobca, predstavnicu NUK dr. Silvo Novljan, predstojnika rokopisnega oddelka NUK prof. Mihaela Glavana, vodjo nadškofijskega arhiva v Ljubljani prof. dr. Franceta Dolinarja, častnega občana Občine Lukovica prof. Nika Kralja, župnika Andreja Sveteta, pesnico Zvezdano Majhen, delegacijo Veteranov vojne za Slovenijo in gasilce ter županje in župane sosednjih občin.

Osrednji dogodek večera je bila otvoritev knjižnice, osrednja osebnost pa dr. Jakob Zupan, po katerem knjižnica nosi ime. Njegovo življenje in delo je predstavil prof. Mihael Glavan. Bralci Rokovnjača ste dr. Jakoba Zupana lahko spoznali v prejšnji številki. Govornik je predvsem poudaril Zupanovo zavzetost za napredek in dvig kulture naroda, k čemur je krepko prispevalo tudi obsežno delo tega slovenskega duhovnika in učenjaka.

Nekaj Zupanovih pesmi in pridigo je interpretiral domačin Stane Maselj in nam s tem osebnost velikega prevojskega rojaka še bolj približal.

Župan Matej Kotnik je v pozdravnem na-

govoru poudaril nujnost vlaganja v znanje, razvoj in mlade. Povedal je, da se novi knjižnici obeta veliko obiskovalcev, to pa pomeni pot stran od negativnih vplivov. Občina Lukovica se ponša z obilico duhovnega bogastva, ki so ji ga zapustili njeni veliki ljudje. Praznik pa je čas, ko se moramo veseliti uspehov in novih načrtov. Slavnostni govornik Tone Pavček je praznik opredelil kot dan, zaznamovan z višino. Njegov odmevni govor na željo mnogih občanov objavljamo v celoti v rubriki Naš gost.

Prireditve se je končala s predvajanjem šestinpetdeset let starega filma o tem, kako je takratna šentviška knjižnica dobila od Ministrstva za prosveto v dar paket 36 knjig. Potem sta g. Marjan Gujtman, direktor Knjižnice Domžale in ga. Vera Beguš prerezala trak, župnik Andrej Svete pa je obnovljene prostore blagoslovil. Navzoči smo se sprehodili po obnovljenih prostorih starega šentviškega župnišča, ki bo odslej Dom krajanov, dajalo pa bo prostor knjižnici dr. Jakoba Zupana, ki je enota knjižnice Domžale in delu občinske uprave. Verjetno bodo med bolj uporabljanim inventarjem knjižnice trije računalniki z brezplačnim dostopom do interneta, ki že dolgo ne zanima več samo mladih. V čitalnici je uporabnikom na voljo večina teden-skih in mesečnih revij.

Nekateri obiskovalci so se namesto v knjižnico takoj zatekli v bližnji Kulturni dom Antona Martina Slomška, kjer je vabila razstava domačih umetnikov Vide Bogataj in Janeza Jarca, nič manj vabljava pa nista bili jedaja in pijača, ob katerih se je živahno praznovanje potegnilo še dolgo v noč.

Prireditve v čast občinskemu prazniku nedvomno zasluži visoko oceno. Avtorica scenarija in veznih besedil je bila Marta Keržan, za zvok je strokovno skrbel Dominik Krt, za luč pa KUD Janko Kersnik. Predstava bila je lepa za oči in ušesa, ob klenih besedah slavnostnega govornika nas je dvignilo "na višino", pripovedovanje zgodovinarja pa nam je dalo misliti o naših velikih krajanah in nas marsičesa naučilo. Mogoče pa bo tudi to kaj pripomoglo, da se bomo tudi potem, ko smo se razšli po vsakdanjih opravkih, trudili za "višino", za občutje, ki nas dela dejavne in prizadevne, da se trudimo za osebni napredek in za dobro okolja, v katerem živimo.

Veseli se ob odprtju devetletke v Vrtcu Medo.

Foto: Nada Prašnikar

Povzetek govora pesnika Toneta Pavčka s prireditve v Šentvidu

Svetloba knjige

“Čas je za novo knjižnico in čas za knjigo,” je v svojem govoru dejal pesnik Tone Pavček na večer odprtja Knjižnice Jakoba Zupana v Šentvidu. Do dna duše je segla njegova beseda, zato na željo mnogih občanov, ki so bili na prireditvi, povzemamo nekaj njegovih misli iz govora, s katerim je navdušil številno občinstvo v Šentvidu pri Lukovici. Govor povzemamo zato, ker ga je veliko in ga zaradi omejenega prostora v Rokovnjaču v celoti ne moremo objaviti. Na straneh, ki so sicer namenjene rubriki Naš gost, pa boste lahko osvežili misli na Toneta Pavčka in na nedavni večer v Šentvidu.

Tone Pavček je velik prijatelj otrok.

Foto djd

Tu, v Lukovici je danes dan, zaznamovan z višino. Na razpotje različnih možnosti je postavljen hram duha - knjižnica. Ta je, kakor je od nekdaj v naši zavesti knjiga, križišče, ki se odpira v neskončnost. Knjižnica je v jeziku hiša, v njej stoje sloji časa, nabrana svetloba, ki čaka, da se preseli v ljudi, v bralca in zaživi v njem svoje drugo, obogateno življenje. V tej svetlobi bivaš kakor v jeziku in kot v svoji pravi domovini. Večnost - nebo zapira knjige, radovedno oko jih odpira in potem sta združena skupaj v ocean svetlobe. Bolj točno rečeno: svetloba, ki je bila ocean, se je nastanila najprej v tej hiši, v knjižnici, prešla v vsako knjigo, potem pa iz nje v oko in srce bralca. Zdaj je iskra, ki se iskri kot misel, ki vrta v neznano, zdaj je lepota, ki čara vsenaokrog, zdaj je skrivnost, ki biva med nami, potuje dalje v neumljive čase in se spet vrača, obogatena, k svojemu iskalcu, tistemu, ki je čistega srca. Bližina knjige je bližina misli, lepote in skrivnosti. Je pravo razmerje, ki se mu ni treba razkazovati ali potrjevati: sveti se in s svetlobo razsvetljuje obraze svojih ljubiteljev.

Knjigi pravijo tudi spomin človeštva. Po tistem klasičnem izreku: “Kar je zapisano, ostane.” Je pričevanje o neprestani hoji k razumevanju, k spoznanju, k resnici sveta in življenja. Je zapisovanje misli, ki je odkrivala neznano in skrivnostno, ki je kdaj, omahljiva in utrujena, poniknila, se izgubila v temnih labirintih zla, da bi spet in spet znova kot gejzir butnila na dan in rekla, kot je rekel naš veliki Vrbljan: “Tja bomo našli pot!” Ta “tja” res ni nikoli točno določen, celo nikoli zares uresničljiv, a je vseeno zmeraj kakor glas,

ki vabi, svetloba, ki razsvetljuje cilj. In cilj, najsi nedosežen, ostaja lep. K njemu vodi tudi knjiga.

S knjigo živimo Slovenci od svojega samozavedanja, z njo smo že davno od baklonoscev protestantov postavili temelje svoje knjižne državnosti. Sprašujem se, ali je to zgolj romantično nostalgичni pogled v preteklost in iskanje v njem opore za današnjo rabo ali pa je morda to le slabovidnost za potrebe sedanjega časa. To se sprašujem zato, ker bi si rad odgovoril na vprašanje, kje je bilo in kje je zdaj mesto knjige in branja pri nas, v naši družbi, v naši državi. In ob vsem mislim nekako takole:

Bogastvo možnosti in hkratne siromašne pustote današnjega sveta in človeka, ki se spreha po medmrežju in internetu, misli globalno in lokalnega ne vidi, saj ne najde zanj prave besede, vse to pripoveduje o vezeh ljudi različnih vzporednikov in meridianov, a nič o tem, ali umevamo gledati z dioptrijo srca. Prav tako malo ali nič ne povejo ti moderni časi o tem, da mora vse na svetu najti svoj zven, svojo besedo, ki nas določa, s katero stopamo iz molka v govor. Takrat začneš res bivati v svojem jeziku in se zaveš, da se mora jezik redno zalivati kakor rastlina, sicer se posuši in usahne. To je pravilo, ki ne prizna izjeme.

Zato govorim o knjigi ne le tu vam, na vaš knjižnični praznik, ampak zmeraj in kar naprej s sentimentalnim priznanjem zaljubljenca, ki ga ni sram reči: Rad imam knjigo. Imejte to pričevalko našega duhovnega življenja radi tudi vi. Ne bo

vam žal. Te ljubezni ne trosim med vas s preračunljivostjo bogatina, ampak bolj kot človek, ki je prišel z roba, iz dežele suhih paš brez knjig, stopil po usodi milih zvezd v prostor besede in ga je knjiga nagradila z družbo odličnikov duha in in ga prestavila z roba v nevidno, vendar resnično središče. V tem središču je bogastvo, ki se mu reče življenje s knjigo. Kajti prava knjiga te vodi, vendar ti nikoli ne ukazuje! Ne govori na levo ali na desno! Noče te siliti k taki ali drugačni miselni, ideološki ali politični kratkotrajnosti in vsakodnevnosti. Knjiga ne počenja ne tega, ne onega. Vrednote, ki jih nudi, so drugačne, vrednejše in trajnejše, njen nauk zadeva bistvo. Preprosto ti pravi: Navznoter! Vase! K sebi! Kajti samo tam je, kar iščeš in moraš najti. To je ta lep in modri popravek knjige na poti človeka k sebi in k človečnosti.

Pa pridejo pismouki in rečejo: Nehajte že enkrat s tem! Čas se je menjal! Zdaj je vse drugače, svet se vrti drugače, potrebe so druge, zahteve drugačne. In govorijo: Čas je za novo! In dodajajo: Čas je za moderno. Pa pridejo politiki in pravijo: Čas je za Evropo. Za njimi kričijo obramboslovci: Čas je za Nato. Gospodarstveniki nočejo zaostajati in pravijo: Čas je za globalno ekonomijo. Vmes se oglašajo, ne da bi jih slišali, brezposelni: Čas je za delo. Netilci prepira, sejalcji viharja vpijejo: Čas je za boj zoper terorizem. Ob tem se komajda slišijo zaljubljenca, ki nežijo med sabo: Čas je za ljubljenje. In imajo seveda prav. Nihče ali pa malokdo v tem poimenovanju časa reče: Čas je za branje. Zato je še

toliko lepše, da ste tukaj rekli prav to: Čas je za novo knjižnico. Čas je za knjigo.

Razveselili so se te vaše odločitve mnogi. Ne le ti, ki žive tukaj in hočejo biti v sebi resnično živi, ampak nemara tudi tisti, ki so slava in spomin teh krajev, vaši predniki, možje duha, pričevalci o našem bivanju, o naši istovetnosti. Saj jih poznate in veste zanje. Če sem poprej omenil le velikega Franceta, bi zdaj lahko našteval od tu mnoge, ki so v slovenski knjigi zgodovinskega spomina pustili neizbrisne strani. Po enem, o katerem je govoril gospod Glavan, bo tukajšnja knjižnica nosila ime. Duh drugih bo bedel nad njo, zarisoval pred nas spet in spet s Kersnikom prelepe kmetijske slike in ne manj jaro gospodo, pripovedoval o gorečem rodoljubi in krutosti vojske, kot je to znal Maselj Podlimbarski, morda pa bo še zmeraj ta ali oni slišal bobneči glas gromovnika Jovana Vesela recitirati še zmeraj veljaven verz Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos, ali ne manj resnično grenko sentenco: Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti. Kakorkoli že zvenita ta dva verza staromodno, sem vseeno vesel, da je Vesel Koseski lahko še zmeraj za nas dandanes opomin, kaj moraš in česa ne smeš. Res zveni zelo patetično, toda tudi zelo resnično.

Čudimo se, kako so toliko vsega zmogli in zapustili sled v večni minljivosti, da lahko hodimo po njihovi sledi in za njihovo besedo. Nič niso vedeli o znamenitosti sedanjih tehničnih in elektronskih dosežkov, vendar z gotovostjo trdim, da svetloba knjig, ki so jih pisali ali brali pri petrolejki, ni bila nič manjša, ne manj osrečujoča, kot je ščemeči soj na ekranih vsemogočih računalnikov. Petrolejka je šla, kakor se reče, v nebo, čeprav se mi zdi, da še zmeraj kakšna babica - čarodejka sveti z njo začudenim vnukom. In ne samo njim. Tudi meni. Pomnim, kako je na mizi gorela petrolejka, kako je njena svetloba v hišo nosila mir. Te svetlobe manjka v današnjih modernih časih. Svetlobe, o kateri je govoril Ciril Kosmač, kako pride veliko sonce v vsakega bralca, ko prebere knjigo in potem po stotih knjigah nosi v sebi sto sonc, da je od njega svetlo vse naokrog. Taka svetloba bo doslej sijala tudi v vaši knjižnici in ljudje, ki bodo vanjo hodili z upanjem in zaupanjem, bodo vedeli, da si lahko bogat, svetel in srečen tudi od drobne pesmi.

S pesnikom so se pogovarjali Marko Juteršek, Maša Omahna, Nina Vrankar in Nejc Zupan, učenci OŠ Janka Kersnika z Brda, in mu zastavili zanimiva vprašanja, v

katerih se Tone Pavček razkrije kot duhovit, priljubljen mladinski pesnik, ki je v svojem pesništvu ustvaril velik fantazijski svet, z nekaterimi literarnimi deli pa dosegel vrh v slovenski mladinski književnosti.

Maša: Kako veste oziroma ugotovite, da bo vaša pesem otrokom všeč?

“No, ker je všeč tudi meni in ker sem otrok po srcu.”

Nejc: Kateri motiv vam je všeč, da ste ga uporabili v večih pesmih?

“Motiv, no, to je to, da starejši ne marajo otrok, da so važni pred njimi, da so otroci bolj pametni kot starejši, da je krivično, kaj starejši delajo z otroki. Ta motiv sem večkrat uporabil: kako sem enak otrokom in kako bi jaz starejšim rekel, naj pomislijo, kakšni so bili oni pri petih letih.”

Nina: Zakaj nekatere pesmi imenujete prave oziroma neprave?

“No, tam sem se izmazal zato, ker nisem vedel, katere so prave, katere ne in sem rekel: nekatere so dobre, nekatere pa ne, zato so ene prave, druge pa neprave. Neprave so tiste, ki otrokom niso všeč, vic pa je v tem, ker so nekaterim neprave všeč, drugim pa prave niso všeč.”

Maša: Kako izberete temo za pesem?

“Ja, včasih se v temi pokaže iskra.”

Nejc: Katera je vaša najljubša beseda?

“Najljubša beseda meni je rojstvo. Rojstvo, kajti prej ni bilo nič, potlej pa je kar naenkrat nekaj, recimo en fin Nejc in potem ena lepa deklica, potem roža, iz gosnice pride ven metulj, iz neke grde živali pride ven ena lepa žival, kot je metulj. Rojstvo pomeni tudi rojstvo besede, pomeni rojstvo pesmi, potem eno lepo misel, pomeni da se v svojem srcu, ko boš malo večji, prebudi ljubezen in je to strašno lepo rojstvo.”

Nina: Če bi se še enkrat rodili, katere stvari ne bi hoteli še enkrat doživeti in zakaj?

“Če bi se še enkrat rodil, edino, kar bi popravil v življenju, je to, da bi imel več otrok. Toda ne moreš kaj preveč popravljati, živiš življenje, kakršno usoda pač imaš.”

Maša: S katerimi besedami bi opisali sebe?

“Ja, sem Pavček, majhen, kratkoviden, neumen, zaletav, preračunljiv, delam neumnosti in mi je strašno lepo na svetu, ker imam rad, kar je lepo celo otroke.”

Nejc: Če bi bilo vaše življenje pesem, kako bi ji bilo naslov?

“No, to je težko reči, naslov bi ji dal Hoja k zvezdam.”

Nina: Kdo vas je navdušil za pisanje?

“Nobeden, sam sem se navdušil, ko sem bil droban, tenak, nezmožen česar koli in se nisem mogel uveljaviti s pestmi.”

Nejc: Napisali ste dvajset zbirk, katera je vaša najljubša?

“Med tistimi, ki so za vas, so Majnice tiste, ki so mi najljubše. Napisal sem jih hitro, pisal sem jih, pravzaprav pogruntal sem jih, in jih nosil nekako 20 let in ko se je vnuk prvič zaljubil, je bil star 15 let, ko je prvič pisal ljubezensko pismo, se je meni odprlo in sem napisal Majnice v dveh mesecih. Drugače pa imam od otroških najraje Čenčarijo, od odraslih pa mi je najbolj všeč še zmerom Dediščina, ker od takrat naprej menim, da sem nekaj naredil.”

Maša: O čem najraje pišete v pesmih?

“Ja, v odraslih pesmih za “tako imenovane odrasle” pravzaprav vrtaš po sebi, iščeš samega sebe, neka pesem pride in potrka nate in iz neke podzvesti prihajajo različne stvari in sam sebe opredeljuješ in sam o sebi razmišljaš in se ti odkrivajo čudne stvari. In potem o tem pišeš. Pri otroški poeziji je pa recimo, kadar se en otrok v meni prebudi, vrže kamen v šipo in šipa lepo počti, nastane pesem.”

Nina: Kaj ste pisali, da ste dobili Levstikovo in Trdinovo nagrado?

“No, prejel sem preveč nagrad. Trdinovo sem prejel za Velesenzacija in Velesenzacija je dobila več nagrad, Levstikovo, Trdinovo, nagrado Mladega pokolenja v Beogradu in meni se zdi, da je takrat dobila štiri nagrade. Toda Velesenzacija je navaden vic, kako mojemu enoletnemu sinu zraste zob, in to je bila Velesenzacija, ko vsi čakajo in gledajo ter stojijo v vrsti, da bi videli njegov zob. No, in iz tega je nastala Velesenzacija.”

Nejc: Kako vi gledate na življenje?

“Meni se zdi, da je življenje ena lepa stvar, da brez življenja ni nič. Kar je tudi res in da je tisto, kar je pri Slovencih narobe, to, da nimamo preveč radi življenja. Če živiš, potem imej rad to življenje, z vsemi štirimi se zakopli v njega in iz njega naredi, kar se narediti more in še več. Tako kot neka moja prijateljica, ruska pesnica, mogoče najbolj slavna pesnica prejšnjega stoletja, ki je dejala: Jaz sem živila pod psevdonomom, se pravi pod tujim imenom in sem iz njega naredila, kar se narediti more in še malo več. Tako moramo mi iz življenja narediti, kar se narediti mora in še malo več.”

Slavnostna seja občinskega sveta

V okviru praznovanja praznika Občine Lukovica, 4. septembra, poteka vsako leto tudi slavnostna seja občinskega sveta. Ob spominu na našega rojaka pisatelja Janka Kersnika, rojenega 4. septembra 1852 na gradu Brdo pri Lukovici, člani sveta slovesno obeležijo svoje dosežke oziroma opravljene naloge na vseh področjih delovanja občine.

Tudi letošnji občinski praznik se je začel s sejo v četrtek, 4. septembra; ker je vsako praznovanje vesel in slavnosten dogodek, so tudi svetniki v takšnem vzdušju prisluhnili najprej himni v izvedbi MoPz Janka Kersnika Lukovica, nato pa besedam župana Mateja Kotnika. V svojem nagovoru je poudaril velik pomen letošnje pridobitve, to je Knjižnice dr. Jakoba Zupana v Šentvidu, ki bo svojim bralcem ponudila širok izbor literature. S knjigo v roki človek postane bogatejši, neusahljivi vir radovednosti in modrosti. Vse to ljudje v današnjem času brezosebnega hitenja in medsebojne od-tujenosti še kako potrebujemo. Potrebujemo čut za sočloveka, za bližnjega, čut za pripadnost skupnosti, v kateri živimo. Če sodelujemo z njo, če ji znamo podariti le delček našega časa, potem lahko tudi sami od takšne skupnosti nekaj pričakujemo. In ne obratno. Žal naše proustvoljno delo v društvih ali drugačnih oblikah združevanja vse bolj upada, naša pasivnost ali pa sodelovanje le za plačilo, postajata tudi v naši občini zaskrbljujoči. Glede nadaljnjega razvoja naših krajev je župan poudaril jasno načrtan koncept, to je nadaljevanje vseh že začelih del, tako na področju komunalne infrastrukture kot tudi na področju šolstva, kulture in varstva okolja. Le-to je vedno velika rana zaradi negativnih vplivov gradnje avtoceste, zato odprtje novozgrajene čistilne naprave v Vrbi prinaša veliko zadovoljstvo. Za večji gospodarski razcvet bo pot strma in naporna, saj ima naša dolina specifičen položaj glede na sosednje razvitejšje občine. Tudi prihodki, ki so v preteklih letih pomenili velik vir novih investicij, počasi usihajo z gradnjo zadnjega pododseka avtoceste in morali se bomo opreti na lastne noge. Mnogo je problemov na naši poti, vendar je večina od njih rešljiva s skupnimi močmi, je poudaril župan. Ker o težavah na dan praznovanja ni želel govoriti, je župan vsa dogajanja ob našem prazniku strnil v eno misel: z vsem optimizmom in sodelovanjem k novim pridobitvam.

Moja S.

Turistični krožek na Osnovni šoli Janka Kersnika Brdo

Številne nagrade in priznanja

Vsi si želimo napredka in svetle prihodnosti naše občine. Nekateri "stavijo" na kmetijstvo, drugi na industrijo ali obrt, tretji na turizem. In ravno o tem je v zadnjem času precej govora in predvsem sanj. Vse sanje pa bodo to tudi ostale, če ne bomo vsi skupaj zavihali rokavov in stvari pognali v tek. Mnogo je debat, ki se večinoma odvijajo v gostilnah: "Če bi jaz, bi ..." Zgodi pa se nič. Veliko idej, malo dejanj. Pri teh so morda najdlje ravno tisti najmlajši - osnovnošolci.

Turistični krožek na Osnovni šoli Janka Kersnika Brdo deluje zelo uspešno že vrsto let. O tem pričajo številne nagrade in priznanja z državnih tekmovanj, med njimi se sveti tudi zlata. Osrednja naloga turističnega krožka pa je vodenje skupin po Brdu in Lukovici. Iz leta v leto "rastejo" in izboljšujejo program.

Marijana Flis Lederer, mentorica turističnega krožka, pravi: "Turistični kraj je lahko vsak kraj, ki to hoče biti in kjer prebivalci to želijo. Le oblikovati morajo takšno ponudbo, ki pritegne obiskovalce. Črni graben je podeželski turistični prostor s kulturno-zgodovinskimi znamenitostmi. Svojo prihodnost gradimo na ohranjenosti naravnega okolja in kulturno-zgodovinskih znamenitosti. Pomembno za naš kraj je, da vsi prebivalci spoznamo turizem kot pomemben dejavnik razvoja svojega kraja in v njem vidimo svojo prihodnost. Izobraževanje naj se začne že pri otrocih. Turistični krožek in turistična vzgoja (izbirni predmet) sta zelo uspešna načina za to."

Izobraževanje vodnikov turističnega krož-

Maketa Brda, ki so jo izdelali člani turističnega krožka.

ka se tako začne že pri petošolcih. Ob pomoči starejših učencev se počasi prebijajo skozi vse, kar jih čaka na koncu. Po opravljenem izpitu dobijo status vodnika. Vedno znova se mladi vodniki dokazujejo pri vodenju različnih skupin. Največkrat so to njihovi vrstniki iz drugih šol. Prihajajo iz cele Slovenije. Mi pa jih opazimo vedno ob občinskih prireditvah in praznikih. V zadnjem času so tako večkrat priskočili na pomoč tudi pri mednarodnih prireditvah in dokazali, da jim je vodenje tudi v tujem jeziku zelo domače. Vsako leto pripravijo tudi zloženke z najpomembnejšimi informacijami o naših krajih in znamenitostih.

Otroci se tako učijo o svojem kraju in ga hkrati promovirajo. Morda bi ne bilo napačno, da jim stopimo nasproti in se jim pri tem pridružimo. Le tako bomo lahko uresničili vse sanje o turizmu v Črnem grabnu.

L. P.

Osnovnošolci, pozor!

S tako naslovljenim letakom so bili povabljeni otroci tisto zadnjo počitniško soboto na predšolsko delavnico na vasi. "Le kdo si upa motiti zadnje urice brezskrbnih počitnic našim otrokom?" sem si mislil.

Toda otroci so povabilo vzeli sila resno. Popoldne so se začeli zbirati okrog hiš in se skupaj podali proti brunarici nad vasjo. Tam jih je že čakal animator z glino in modelčki. Kepe gline so začele pod otroškimi prstki dobivati podobe hišic, živali in rastlin. Preden so se mladi ustvarjalci naveličali, že so bili povabljeni na družabne igre z vodo in pletenimi vrečami. Med smehom in glasnim navijanjem sem opazil, da so radi skupaj. Na ognju je pričelo cvrčati, zavohali smo hrenovke, ki niso bile iz gline, ampak menda tiste prave, mesene. Doma so povedali, da so spekli tudi koruzo in jabolka in ker je bilo že pozno, so utrujeni zaspali. Lepo od vaju, Silva in Aleš, ker sta našim otrokom podarila tisto lepo popoldne.

V imenu hvaležnih staršev

Marko Cerar

Dan odprtih vrat v sadovnjaku

Letošnja letina jabolk sicer ni najboljša, saj hrušev ožig in suša nista najboljša prijatelja sadjarjev. Pa vseeno smo si v dveh dneh odprtih vrat v sadovnjaku na Brdu lahko ogledali marsikaj. Že zaradi hruševega ožiga in bojazni s prenosom le-tega vsa pohvala organizatorjem, da so dan odprtih vrat pripravili. Malce previdnosti pa tudi ne škodi in tako smo si vsi najprej razkužili obutev, potem pa odšli na ogled sadovnjaka. Pa nismo gledali samo jabolk in drugega sadja, prisluhnilni smo tudi mladim, ki so s svojim nastopom popestrili dan odprtih vrat, tako kakor rokovnjački, ki so kuhali, kaj drugega kot rokovnjaški golaž, ter poskusili dobrote Društva podeželskih žena Občine Lukovica. In kaj je bilo še novega? Počasi prihajajo na dan odprtih vrat tudi tisti, ki se ukvarjajo s prodajo pripomočkov, potrebnih pri delu v sadovnjaku. Tako smo tokrat opazili predstavitev Agromehanike iz Kranja. Tudi star traktor in napravo za mletje jabolk so postavili na ogled, le čeber ni bil prav nič starinski. Dan odprtih vrat je potreben, saj so se mnogi tudi zaradi pokušine različnih vrst jabolk in ogleda sadovnjaka lažje odločili za nakup.

in foto djđ

Bodo letos jabolka draga?

Letošnje vreme našemu kmetijstvu, ki ga že tako pestijo razne druge neprijetnosti, ni bilo najbolj naklonjeno. Spomnimo se na primer samo afer z mlekom. Tokrat so svoje prispevali suša, vročina in veter. V krajih, poznanih po pridelavi krompirja, govorijo o 60 % manjšem pridelku.

Sadjarje je letos najprej presenetil hrušev ožig, nato pa je, kar je še ostalo, pobrala suša. Hvala Bogu, da pa je neke le ohranil pridelek, da bomo pozimi imeli kaj za pod zob. Ker so jabolka zdrava hrana, je dobro, da si jih za ozimnico kupimo že sedaj. Vse naravne nesreče so se ognile Zlatemu Polju, tako da je pri Rosovih jabolkih različnih vrst na voljo kar nekaj, pa tudi cene domačega sadja glede na pomanjkanje na našem trgu niso previsoke. In nikar ne čakajmo, da bo zima zakorakala v naše kraje, saj bo takrat za nakup ozimnice že prepozno. Infor-

macije o tem, katera jabolka in po kakšni ceni imajo, lahko dobite tudi po telefonu 7235754. (Da ne rečete, da vas nismo pravočasno obvestili!) in foto djđ

Dopolnilne dejavnosti na kmetijah

Obvestilo je namenjeno vsem, ki vas zanima katera izmed naslednjih dopolnilnih dejavnosti na kmetiji: **predelava sadja, peka kruha v krušni peči in peka potic, predelava mleka, predelava mesa:**

Organizirani bodo naslednji seminarji:

- Peka kruha kot dopolnilna dejavnost na kmetiji,
- Peka potic kot dopolnilna dejavnost na kmetiji,
- Predelava sadja,
- Predelava mleka,
- Predelava mesa.

Tečaj peke kruha je bil že organiziran. Tečaj bomo ponovili, ko bo zadostno število prijav. **V jesenskem času bomo organizirali tečaj predelave sadja. Pohitite s prijavi.** Vse natančnejše informacije dobite na kmetijski svetovalni službi (01/8343557, 041/310173), pri Marti Kos. Na tej številki se za seminar tudi prijavite.

Prosim, da vsi zainteresirani pokličete.

Rok za oddajo člankov v glasilo

Rokovnjač je ponedeljek, 13. oktober.

Za oglaševanje kličite tel.: 040/224 701 ter ostale člane uredniškega odbora vsako sredo od 19. do 20. ure na tel.: 01/729 63 06.

Bila je mrzla zima, ko smo se javno obrnili na nešteto pristojnih organov, da bi se vendarle zganili in v Zgornjih Lokah zgradili pločnik, predvsem za naše otroke, ki so hodili v šolo in na avtobusno postajo po izredno obremenjeni magistralni cesti. V začetku šolskega leta smo krajani in naši otroci pločnik dočakali.

Občini Lukovica se zahvaljujemo za vložen trud, DDC-ju in DARS-u pa za hitro izdelavo novega projekta in gradnjo tega težko pričakovanega in potrebnega pločnika.

Andrej Trdin in krajani Zgornjih Lok

Konjerejsko društvo Lukovica

VABI NA 4. KONJEREJSKI DAN

**v nedeljo, 28. septembra 2003,
pri ČURNU v Sp. Kosezah 2 pri Lukovici**

- ob 9. uri: zbor jahačev in vpreg - pohod okrog Kroharjevega ribnika v Gradišcu
- ob 13. uri: družabno srečanje konjerejcev in ljubiteljev konj

Vljudno vabljeni!

Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica na podlagi določil Zakona o Javnih financah (Ur.l. RS, št. 79/99), Odloku o proračunu Občine Lukovica za leto 2003 (ur. vestnik Občine

Lukovica št. 04/03) ter Pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica št. 4/02) objavlja

Javni razpis za subvencioniranje ekološke kontrole v Občini Lukovica v letu 2003

1. RAZPISANA SREDSTVA

V proračunu Občine Lukovica za leto 2003 so v okviru postavke "Subvencioniranje bio-ekološkega kmetijstva", ki je planirana v višini **800.000,00 SIT**, zagotovljena sredstva za subvencioniranje ekološke kontrole v Občini Lukovica za leto 2003.

2. PREDMET JAVNEGA POZIVA:

Predmet javnega poziva je subvencioniranje ekološke kontrole v Občini Lukovica v letu 2003. Namen podpore je okolju prijaznejša tehnologija pridelave kmetijskih proizvodov in s tem v zvezi izboljšanje kvalitete kmetijskih proizvodov ter varovanja okolja v smislu trajnostnega razvoja.

3. UPRAVIČENCI

Upravičenci so kmetje s stalnim bivališčem v Občini Lukovica.

4. POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV IN POTREBNA DOKUMENTACIJA:

- Dokazilo o vključitvi kmetije v kontrolo ekoloških kmetij (certifikat oziroma potrdilo ekološke kontrole za leto 2003).
- Račun oz. potrdilo o vplačilu stroškov kontrole ekološke pridelave v tekočem letu.
- Mnenje pristojne svetovalne službe.
- Lokacija zemljišč, kjer se izvaja ekološka kontrola, mora biti na območju občine Lukovica.

5. VIŠINA SUBVENCije

Višina subvencije znaša do 70% stroškov plačila ekološke kontrole.

6. OBRAVNAVANJE VLOG

Prispele vloge bo obravnavala Komisija za kmetijstvo, ki bo s sklepom odločila o posamezni vlogi. Prepozno prejete vloge bodo zavržene, neutemeljene pa zavrnjene. Vlagatelji nepopolnih vlog bodo pisno pozvani, da jih dopolnijo v roku petih dni od prejema poziva. Nepopolna vloga, ki je vlagatelj v navedenem roku ne bo dopolnil, se zavrne.

7. NAČIN IN ROK ZA DOSTAVO VLOG:

Rok za dostavo vlog je do vključno **15. 10. 2003**. Prosilci svoje

vloge oddajo v tajništvu Občine Lukovica ali pa jih pošljejo priporočeno po pošti na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica.

Vloge, ki ne bodo dostavljene pravočasno, se ne bodo obravnavale in se bodo s sklepom zavrgle.

Številka: 1622/2003, datum: 10. september 2003

Matej Kotnik l.r., župan Občine Lukovica

Na podlagi 9. člena Pravilnika o dodeljevanju posojil za pospeševanje razvoja obrti in malega gospodarstva na podlagi subvencioniranja obrestne mere v občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/02) Občina Lukovica objavlja

SKLEP O RAZPISU POSOJIL ZA POSPEŠEVANJE RAZVOJA OBRTI IN MALEGA GOSPODARSTVA NA PODLAGI SUB- VENCIONIRANJA OBRESTNE MERE V OBČINI LUKOVICA

1. člen

Razpisana vsota posojila znaša 31.600.000,00 SIT.

2. člen

Posojilo se dodeljuje za naslednje namene:

- a) nakup opreme ter strojev za uvajanje oz. nadomeščanje proizvodnje ali izdelkov, ki odpravlja obremenjevanje okolja;
- b) izdelava dokumentacije zahtevnih projektov in aktivnosti (npr. programov razvoja, tržnih analiz, marketinga, promocij, itd);
- c) nakup nove in generalno obnovljene opreme;
- d) nakup, urejanje in opremljanje zemljišč in pridobivanje projektne dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov;
- e) nakup, graditev, prenovno poslovnih prostorov;
- f) nakup patentov in blagovnih znamk za opravljanje dejavnosti;
- g) investicije v osnovna sredstva, ki bodo služila pospeševanju turizma v občini.

3. člen

Za namene, navedene v 2. členu tega sklepa, se posojilo prednostno dodeljuje proslcem, ki v večji meri izpolnjujejo naslednje pogoje:

- odpirajo nova delovna mesta;
- dajejo pozitivne ekonomske učinke;
- uvajajo sodoben, tehnološko in ekološko neoporečen, energetsko varčen delovni proces;
- dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva v občini;
- nadomeščajo uvoz;
- so turistično in promocijsko usmerjene;
- uvajajo nove metode diagnostike in zdravljenja v medicini z nakupom nove ali zamenjavo stare opreme.

Prosilci iz 1. odstavka imajo prednost pri dodelitvi posojila, če imajo izpolnjene vse obveznosti do Občine Lukovica (sofinanciranje izgradnje infrastrukture, soglasja...).

4. člen

Posojilo ali sofinanciranje obresti se lahko dodeli:

- podjetjem v zasebni lasti, ki izpolnjujejo pogoje iz 6. člena.

Uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državnih pomoči in se uvrščajo med mala podjetja;

- samostojnim podjetnikom, obrtnikom in ostalim zasebnikom, za katere se smiselno uporabljajo pravila za mala podjetja;
 - občanom, ki so pri pristojnem upravnem organu vložili zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti oziroma na pristojnem sodišču prigrasitev za vpis v sodni register in priložili vse predpisane dokumente za ustanovitev podjetja.
- Sedež samostojnega podjetnika, obrtnika, drugega zasebnika oziroma podjetja ter kraj investicije morata biti na območju občine Lukovica, razen v posebnih primerih, ki jih potrdi Odbor za gospodarstvo.

5. člen

Letna obrestna mera je TOM + 1 %, najmanjši znesek posojila pa 1.000.000,00 SIT, skupna doba vračanja posojila znaša 4 leta. Posojilojemalec prične vračati posojilo v skladu s pogoji iz posojilne pogodbe, ki jo sklene z banko.

6. člen

Posojilojemalcu se odvzame možnost koriščenja posojila, če ga v roku 6 mesecev od prejema sklepa o dodelitvi posojila ne izrabi.

7. člen

Prosilci vložijo vlogo za posojilo v zaprti kuverti skupaj z zahtevano dokumentacijo **do 20. oktobra 2003 na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica z oznako "POSOJILA ZA OBRT IN PODJETNIŠTVO"**.

Vloga za posojilo mora obvezno vsebovati:

- * ime, priimek in naslov prosilca oziroma naziv in naslov podjetja,
- * opis in predračunsko vrednost investicije,
- * višino zaprosenega posojila z navedbo lastnega deleža,
- * rok zaključitve investicije in
- * predvideno število novozaposlenih delavcev.

8. člen

Vlogi za posojilo mora biti priložena naslednja dokumentacija:

1. dokazilo o registraciji:

- samostojni podjetnik: fotokopijo prigrasitvenega lista (obrazec 1/a, 1/2), potrjenega na krajevno pristojni izpostavi Davčne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju DURS) oz. potrdilo o vložitvi popolne vloge pri pristojnem organu za vpis samostojnega podjetnika;
- obrtnik: fotokopijo obrtnega dovoljenja oz. potrdilo o vložitvi popolne vloge pri pristojnem organu za vpis obrtnika;
- drugi zasebnik: fotokopijo obrtnega dovoljenja oz. potrdilo o vložitvi popolne vloge pri pristojnem organu za vpis obrtnika;
- drugi zasebnik: fotokopijo registracije o statusu drugega zasebnika oz. potrdilo o vložitvi popolne vloge za vpis drugega zasebnika;
- podjetje v zasebni lasti (d. o. o., d. n. o.): celovit izpisek iz sodnega registra z vsemi spremembami, ki ne sme biti starejši od 3 mesecev in odločbo o opravljanju dejavnosti;
- zasebni zdravstveni delavec: izpisek iz registra;

2. dokazila o plačilni in posojilni sposobnosti:

- fizične osebe: potrdilo DURS, Izpostava Domžale o plačanih davkih, ki ni starejše od 1 meseca, bilanca stanja in uspeha, over-

jena fotokopija davčne napovedi za preteklo leto in zadnjo odločbo o odmeri davka od odhodka iz dejavnosti, pravne osebe: potrdilo o solventnosti (izda ga banka, pri kateri ima obrtnih ali podjetnik odprt račun) oz. potrdilo, da še niso pričele poslovati, ki ni starejše od 1 meseca, bilanca stanja in uspeha za preteklo leto;

- vsi prosilci, ne glede na pravno subjektiviteto, kratek finančno ovrednoten investicijski program za investicijo;

3. dokazilo glede na namen posojila:

- pri nakupu nove in generalno obnovljene opreme in nadomestnih delov za popravilo opreme: predračun; pri nakupu generalno obnovljene opreme še pisno izjavo;
- garancijo izvajalca generalnega popravila;
- pri nakupu patenta in blagovne znamke: pogodbo o nakupu patenta oziroma blagovne znamke;
- pri nakupu, urejanju in opremljanju zemljišč za gradnjo poslovnih prostorov; overjeno kupoprodajno pogodbo ali predpogodbo za zemljišče in predračun stroškov urejanja ter opremljanja zemljišča;
- pri nakupu poslovnih prostorov: overjeno kupoprodajno pogodbo ali predpogodbo;
- pri gradnji, prenovi ali adaptaciji poslovnih prostorov: gradbeno dovoljenje oz. odločbo o priglasenih delih, predračun (ki ni starejši od 6 mesecev), zemljiškoknjižni izpisek ali izjavo lastnika oz. upravljalca poslovnih prostorov, da dovoli nameravana dela in najemno pogodbo, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila;

4. dokazilo (fotokopijo obrazca prijav delavcev v zavarovanje M 1/2), da je odgovorna oseba podjetja v delovnem razmerju v podjetju oz. pismeno izjavo podjetja, da bo odgovorna oseba podjetja sklenila delovno razmerje v podjetju najkasneje v 3 mesecih od dneva porabe posojila, če odgovorna oseba podjetja še ni v delovnem razmerju v podjetju.

9. člen

Nepopolne in nepravočasno vložene vloge se ne bodo upoštevale.

10. člen

Odbor za gospodarstvo bo najkasneje v 30 dneh od dneva poteka roka za vložitev vlog sprejel sklep o dodelitvi posojil in bo najkasneje v 15 dneh po sprejemu sklepa obvestil vse prosilce o izidu razpisa.

11. člen

Sklepanje in izvajanje posojilnih pogodb izvaja Banka Domžale d. d., bančna skupina NLB, s katero Občina Lukovica sklene ustrezno pogodbo.

Številka: 1621/2003, datum: 10. september 2003

Matej Kotnik l.r.,
župan Občine Lukovica

Odprodaja javne poti v Zlatenku

Občina Lukovica namerava odprodati opuščeno javno pot v naselju Zlatenek, parc. št. 1659, k. o. Blagovica. Krajane oziroma mejaše, ki bi želeli odkupiti del omenjene poti, pozivamo, da Občini Lukovica posredujejo pisno vlogo najkasneje do 15. oktobra 2003. Za dodatne informacije pokličite, prosimo, Tomaža Cerarja, tel. 72-96-316.

Novosti na področju kanalizacije

Tudi možnost praznjenja greznic

Prebivalce občine med drugim zanima, kaj se dogaja s kanalizacijo, ki se trenutno gradi na območju naše občine. Informacije, ki krožijo med ljudmi, so včasih tudi neresnične, zato jih je treba večkrat osvežiti s strani tistih, ki na tem področju strokovno delajo.

O novostih sem povprašala Tomaža Cerarja, vodjo režijskega obrata naše občine. Velik pomen je pripisal prav nacionalnemu programu o izboljšanju ekologije v vseh slovenskih občinah, ki ga je Ministrstvo za okolje in prostor pripravilo kot strokovno podlago za izboljšanje ekologije odpadnih voda in te projekte tudi finančno podprlo. V program je bila zajeta tudi naša občina, zato se ta cilj uresničuje, sicer počasi, a vendar že nekaj let.

Od pridobitve čistilne naprave v Vrbi, ki trenutno že obratuje za Prevoje, Vrbo, Šentvid in Lukovico in odpadne vode očiščuje zaenkrat le mehansko, se kanalizacijska dela počasi zaključujejo v Rafolčah, kjer bo priklop mogoč že v jesenskem času. Delno že jeseni, v celoti pa spomladi, bo v obratovanje čistilne naprave s povsem novim kolektorjem zajeta še Krašnja. Potrebno je povedati, da je del kanalizacijskega omrežja v Lukovici zastarel, zato ga bo potrebno obnoviti, kar po oceni Tomaža Cerarja ne bo majhen strošek.

Kaj je z ostalimi vasmi naše občine? Do Blagovice naj bi se kanalizacijski priklop izvedli do leta 2010. Vsekakor naj bi do leta 2017 čistilna naprava pokrivala celotno kanalizacijsko omrežje naše ob-

čine. To kar se bo izvedlo v vseh večjih vaseh, kjer je vsaj petdeset gospodinjstev. Tudi v hribovitih vaseh se bodo uredile odpadne vode in sicer tako, da se bodo v teh vaseh namestile manjše čistilne naprave, saj bi bila povezava s čistilno napravo v Vrbi predraga. Zaenkrat je vzpostavljen mehanski del čiščenja odpadnih voda, ki bo v jesenskem času dopolnjen tudi z biološkim čiščenjem, kot zahteva zakonodaja.

Razvojni program za uresničitev celotnega projekta je sicer že bil pripravljen, vendar ga bo potrebno dopolniti, kajti po oceni strokovnjakov bodo celotni stroški znašali kar milijardo in štiristo milijonov tolarjev. Občani naj pričakujemo, je povedal Tomaž Cerar, da bodo že v jesenskem času obračunani dodatni stroški za kanalsčino, ki bodo razvidni iz položnic vseh tistih gospodinjstev, ki so na kanalizacijsko omrežje že priklopljeni. Po novem imamo tudi možnost praznjenja greznic preko Režijskega obrata Občine Lukovica. Cena za tako uslugo zaenkrat še ni določena, vendar po zagotovitvi Tomaža Cerarja ne bo visoka.

Ekologija odpadnih voda se bo tako s počasnim uresničevanjem cilja in zahtevnim delom na območju naše občine bistveno izboljšala. Povezana bo še z velikimi stroški, za katere kot pravi Tomaž Cerar, bodo morali imeti pri razdeljevanju sredstev veliko posluha občinski svet naše občine in tudi posamezniki, ki se bodo morali priklopiti na kanalizacijsko omrežje na podlagi zakonodaje takoj, ko bo to mogoče.

✍ Marta Lavrič Tomšič

Odvoz nevarnih odpadkov

Vse občane obveščamo, da bo Javno komunalno podjetje Prodnik d. o. o. v občini Lukovica izvedlo jesensko zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev **3. oktobra 2003, in sicer od 14.00 do 15.30: Trojane pri pošti; od 15.30 do 17.00: Blagovica pri pošti; od 17.00 do 18.30: pred Kmetijsko zadruzo v Lukovici.**

Med nevarne odpadke sodijo: **akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.**

Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta. Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav imprivizirano. Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije. Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno-tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Ravno tako bo v oktobru **odvoz jesenskih kosovnih odpadkov iz gospodinjstva in sicer 13., 14. in 15. oktobra 2003.**

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti **na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.** Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno, ki jo odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako ne sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjstev avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega se tudi ne bo odstranjevalo gradbenega materiala, vej drevja in živih meja.

✍ Občinska uprava

Elmars d.o.o. Lukovica

Lukovica 27 a, tel/fax: 01 7236956, 041 645082

MONTAŽA PRODAJA - SERVIS

- avtoalarmi GT, GIMINI - univerzalni elektronski pomočnik parkiranja - električni pomik stekel
- LIGTFON-zvočni opozorilnik luči med in po vožnji
- centralno zaklepanje, daljinsko centralno zaklepanje
- GSM avtoinštalacije, antene
- avtoakustika, zvočniki, antene - UTRIPKO naprava za samodejno prižiganje smernikov pri vzvratni vožnji
- detektor laserja
- montaža tudi na terenu

Delovni čas: od 8. do 17., sob od 7. do 13.

AVTO Cerar d.o.o.

Perovo 23, 1241 KAMNIK,
tel.: 01/839 50 40,

GSM: 041/352 243,

e-mail: sebastijan.macek@porsche.si

SERVIS IN TRGOVINA

SEAT

Razstava domačih likovnih umetnikov

Vzor številnim generacijam šolarjev

Likovna umetnika ob predstavitvi svojih del.

V soboto, 30. avgusta, sta v počastitev občinskega praznika Občine Lukovica odprla razstavo svojih del likovna umetnica Vida Bogataj - Vidka iz Šentvida in upokojeni učitelj Janez Jarc Žan s Prevoj pri Šentvidu. V županovem imenu sta prisotne nagovorila svetnica Občine Lukovica Jana Strehar ter predsednik KS Prevoje Rudi Oven.

Mlada glasbena ustvarjalca in pevca Matjaž Strehar in Hieronim Viler sta zaigrala v duetu in tako gostom na otvoritvi razstave polepšala večer.

Vida Bogataj - Vidka, kakor jo kličejo domačini v Šentvidu, je svojo slikarsko pot pričela že v osnovni šoli. Že kot srednje-

šolka se je udeležila slikarskih srečanj, na katerih se je spoznavala s številnimi umetniki in slikarji na Slovenskem. Leta 1978 in 1980 ji je brdski učitelj Janez Jarc pripravil slikarski razstavi v Kulturnem domu v Šentvidu in jo tako prvič predstavil širši javnosti. Leta 1983 je diplomirala na pedagoški akademiji, smer likovna vzgoja in knjižničarstvo. Poučevala je na različnih osnovnih šolah, sodelovala na natečajih in kot mentorica za to prešla številna priznanja in nagrade. Kasneje je večkrat razstavljala z domžalskimi slikarji v Likovni galeriji Domžale. Vidka je ob osamosvojitvi 1991. sodelovala na literarnem natečaju in v zamejskem listu Mladika za svoje pesmi prejela eno od vidnejših nagrad. Svojo poezijo je tudi recitirala na nacionalnem radiu. V Domžalah pa je na proslavi, kjer je prvič visela slovenska zastava, recitirala svojo pesem z naslovom Kamen. Isto pesem je recitirala tudi ob protestu pisateljev in pesnikov proti vojni v Bosni v Mladinskem gledališču in Cankarjevem domu. Prvo samostojno razstavo je imela v osnovni šoli na Brdu, nato v galeriji Veronika v Kamniku, na Muljavi, v vili Prešeren na Bledu, večkrat je sodelovala na mednarodnih ekstemporeh v Piranu, kjer je prejela posebno priznanje. Na International Kunstforumu v Avstriji je prejela zapored

dve štipendiji, priznanje na ekstempore za portret A. M. Slomška v Mariboru in na mednarodnem razpisu z naslovom "Boljša zemlja" v New Yorku. Njena dela so bila razstavljena še v Cankarjevem domu, dobila je priznanje na gradu v Spodnjih Dupljah in priznanje Občine Lukovica za ustvarjalnost. Kmalu name-rava izdati zbirko pesmi z izborom akvarelov. Njena slikarska dela so odraz sprememb minulega časa, življenjskih stisk ter svojstvenega pogleda na svet. Janez Jarc je danes upokojeni učitelj. V šoli je skupaj s svojimi učenci 40 let oblikoval like iz gline. Svoje poglede in izkušnje je prenašal na veliko generacij šolarjev, ki so se kasneje tudi sami navdušili za kiparstvo. Skupaj z učenci so nastajali tudi njegovi kiparski izdelki. Večino svojih izdelkov iz gline je ožgal v Avbljevi peči v Lukovici. Sedaj, ko je v pokoju, je ostal brez šolarjev, zato name-nja več časa oblikovanju z glino. Vanjo skuša vtisniti vesele in žalostne trenutke življenja. Predvsem pa vidi življenje okoli sebe, ki ga nato vtisne v glino in mu ostane v trajen spomin.

Obema razstavljavcema želimo še veliko uspehov pri njunem likovnem ustvarjanju, občane pa vabimo, da si ogledate razstavo, ki je odprta do konca meseca septembra. *in foto Danilo Kastelic*

Godba Lukovica v Letnem gledališču na Studencu pri Domžalah

Nastop pred tisočglavo množico

Glasba treh dežel, z mednarodno udeležbo naših severnih in zahodnih sosedov, je širšemu občinstvu dobro znana in hkrati uveljavljena glasbena prireditve. Kot vedno je bilo tudi letos, 30. avgusta, njeno tradicionalno prizorišče v Letnem gledališču na Studencu pri Domžalah.

Številnim izvajalcem narodnozabavne in zabavne glasbe, folklorni skupini in Pihalnemu orkestru Svea iz Zagorja smo se tokrat pridružili tudi lukoviški godbeniki. Plod našega odličnega sodelovanja s predsednikom tamkajšnjega kulturnega društva in glavnim organizatorjem Alojzjem Stražarjem je bila predstavitev Godbe Lukovica na velikem odru pred prekrasno kuliso polnega avditorija. Ko so

izzveneli toni koračnic, je Jure Sešek, uradni napovedovalec, obiskovalcem predstavil našo godbo in njeno delo ter s tem pripomogel k njeni večji razpoznavnosti. Godba Lukovica je tako čedalje bolj dejavna tudi izven občine Lukovica in je s tem njen pomemben ambasador. Seveda pa je še vedno glavnina naših nastopov v domači občini. Tako smo v preteklem mesecu v krogu občanov s svojimi značilnimi koračnicami pozdravili

udeležence Apimondie na Brdu, obeležili otvoritev razglednega stolpa Planinskega društva Blagovica, zaigrali ob srečanju in tekmovanju gasilcev veteranov ter ob prazniku občine, 5. septembra, na Prevojah in v Šentvidu. Vse to dokazuje, da je Godba Lukovica še kako dejavna in s tem stalnica v občinskem vsakdanu, kar jo obvezuje k še boljšemu in kakovostnejšemu delu.

Leon Andrejka

Naši godbeniki so čedalje bolj dejavni tudi izven občine.

Foto jld

Glas pevcev od Ljubljane do Velike planine

Moški pevski zbor, ki deluje v okviru Kulturnega društva Janka Kersnika Lukovica, se redko pojavlja na straneh občinskega časopisa. Vendar so v nasprotju s tem že dolgo prisotni med nami kot eden najstarejših zborov bivše domžalske občine.

Še pred začetkom njihove 41. sezone so imeli tri nastope v okviru svetovnega čebelarkega kongresa. Najprej smo jih lahko poslušali v domačem okolju ob slovesni zasaditvi drevesa pri Čebelarstem centru na Brdu. Nato so se 27. avgusta predstavili v predverju hrama slovenske kulture Cankarjevem domu ob razstavi medenih izdelkov držav z vsega sveta. Toni njihovih pesmi so zveneli še v osrčju naše prestolnice na Kongresnem trgu, kjer so razstavljali domači proizvajalci medenih izdelkov. Zadnje desetletje sezono pričenjajo z obiskom zaklada narave Velike planine, kjer zapojejo domžalskim planincem. Letos je bil 31. avgust še posebno slovesen, saj je minilo petdeset let od postavitve in odprtja Domžalskega doma na Mali planini.

Pisano družino sedemnajstčanskega zbora vodi ambiciozni pevovodja Igor Velepč, čigar projekti naletijo vedno na veliko odobravanje: od prepevanja vinskih pesmi in udeležbe na festivalu na Madžarskem do obuditve vseh himen, ki so se pele na našem ozemlju, ter petja latinske maše in ostalih sakralnih pesmi. Posrečena kombinacija mladosti in starosti daje zboru poseben čar. Rezultat tega je tudi njihov lastni trio, ki preigrava tako zabavne kot narodnozabavne pesmi. Da je vzdušje pravo, dokazuje tudi njihov novi član, doma iz Solkana pri Novi Gorici, ki prihaja na vaje in nastope iz oddaljene Primorske. Za prihajajoče obdobje obljublajo zanimive projekte in si želijo novih, svežih glasov, ki bi okrepili njihovo zasedbo.

✍ Leon Andrejka

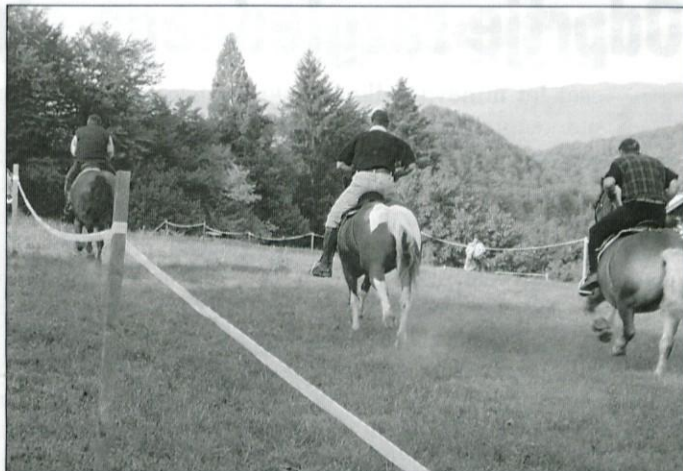
Veterani in prijatelji gasilstva v RCU

Čeprav je zaradi slabega vremena odpadla vaja s staro brizgalno, se veterani in veteranke Gasilske regije Ljubljana III niso nič manj potili. Preden pa so pričeli zares, jim je spregovoril župan občine Lukovica Matej Kotnik. Godba Lukovica je zaigrala himno in začelo se je zares. Predsednik komisije za delo z veterani pri GZ Lukovica Franc Avbelj je v svojem nagovoru poudaril, da je druženje še kako pomembno, saj s tem ohranjajo tradicijo prijateljskih vezi med gasilci. V Črnem grabnu pa letos praznujemo kar 115-letnico dveh društev, in sicer PGD Lukovica in Prevoje. Pozdrave udeležencem srečanja je poslala tudi najstarejša veteranika Justina Bergant. Tudi drugače veterani in veteranke v društvih še vedno poprimajo za delo, saj so pravi zaklad znanja in izkušenj, ki jih ne premore nobena šola in ga z veseljem prenašajo na mlajše. Da bi jih samo videli, kako živahni so bili pri delu z orodji. Kaj bodo leta! Veselje in tekmovalnost dajeta pravega duha tudi veteranom in veteranikam. To so dokazali z druženjem še pozno popoldne, ko so tekmovalni del zamenjali z veliko bolj prijetnim, družabnim.

✍ in foto djd

Kako so uspele letošnje veselice

Finalisti v galopskih dirkah so bili kar izenačeni.

TD Preserje - galopske dirke

Le naključje je hotelo, da so se isti dan veselili tudi v Preserjah. Tudi oni so namreč, ne boste verjeli, veselico predstavili zaradi dežja. (Suša pa taka!) V lepem nedeljskem popoldnevu se je zbralo kar nekaj konj in njihovih jezdecev. Najprej so v sprevedu rekreativno objezdili Gradiško jezero, nato se je začelo zares. Tekmovanje je bilo na novi lokaciji, kjer je proga manj strma in ovinkasta. Startala sta po dva vzporedno, nekateri so ubrali nepravo smer. (Več sreče prihodnjič!) Toda zadnjih 6 finalistov je bilo kar izenačenih. Po seštevanju časov je bil najhitrejši Dušan Globočnik na konju Sulmanu, za njim Domen Potočnik - Lumpi, Jože Hribar - Dona, Jože Brodar - Samra, Peter Milovanovič - Sadam in šesti, tako kot lansko leto, domačin Stane Cerar - Larisa. Navijačev je bilo kar dosti. Toda zakaj vas ni bilo zvečer v večjem številu? (Pa ne, da vas je zeblo!) Domači so bili vseeno nekako zadovoljni, saj so veseli, da se v njihovem kraju kaj dogaja in da se družijo.

TD Gradišče - tekmovanje koscev za občinskega prvaka

Morda se sliši neverjetno, toda letošnje gradiško srečanje je pokvarilo slabo vreme. Takoj ko smo pokosili in dobili naj kosca občine (Štefan Kveder - Čurnov iz Kosez), se je stemnilo, in sicer tako težko pričakovani dež je začel namakati žejno zemljo in naše mize...

Odločitev izvršilnega odbora je bila, da vse ponovimo v septembru kot vaški piknik, le ta pa, žal, ni bil dovolj obiskan. Posebnost večera so bili mladi Gradiščani, ki so prevzeli strežbo, prodajali pijačo in golaž.

✍ Marko Cerar

TONE KOMATAR

Vir, Koliška cesta 1, tel.: **7211-623**

Delovni čas: 9. - 12., 14. - 19., sobota 8. - 12. Ponedeljek ZAPRTO!

10 let Planinskega društva Blagovica

Odprtje razglednega stolpa

Deset let mineva, odkar je skupina zagnanih planincev ustanovila Planinsko društvo Blagovica. Začetek je bil težak, kajti društvo ni imelo denarja, vendar je ob podpori PGD Blagovica in KS Blagovica zaživelo.

Na prvem občnem zboru so izvolili predsednika in upravni odbor ter opravili formalni sprejem društva v Planinsko zvezo Slovenije in meddruštveni odbor Kamniško-bistriškega območja. Danes šteje društvo 170 članov; že ob ustanovitvi jih je bilo včlanjenih eno tretjino. Rdeča nit društva je vodništvo, za kar so potrebni izkušeni in strokovno podkovani vodniki in te društvo prav gotovo ima. Za varne poti skrbi markacijski odsek. Prav posebno pozornost pa namenja društvo mladim planincem, skrbi za njihovo vzgojo in spoštovanje narave, saj se zaveda, da bo le ob dobro pripravljenem podmladku društvo živelo in se razvijalo dalje. Deset let delovanja društva je vidno in prepoznavno.

Že takoj v Blagovici je opazen oglasni kozolček, ki popotnika vabi in seznani s planinskimi potmi. Peto obletnico so zaznamovali s postavitvijo bivaka na najvišji točki naše občine, na Špilku, ponosni so na Rokovnjaško planinsko pot, ki jo vsako leto prehodi več ljubiteljev pohodništva. Nešteto skupnih izletov po vsej Sloveniji in tudi izven nje utrjuje vezi in družijo blagoviške planince.

Postavitev razglednega stolpa na Rebru nad Dolinami, na nadmorski višini 875 metrov, je kronala njihovo deseto obletnico. Na istem mestu, kjer je pred mnogimi leti stala vojaška piramida, je Miro Podbelšek izpeljal idejo Ivana Baloha za postavitev stolpa. Za izpeljavo projekta je

bilo potrebnega resnično veliko truda planincev, preznjenih prostovoljnih delovnih ur, ob denarni pomoči Občine in PGD Blagovica, materialni pomoči DARS-a ter posameznikov, ki so tudi prispevali material, prevoze in delovna orodja. Tako, kot je dejal župan, "besede so tukaj odveč", kajti stolp je spomenik društvu, še posebno tistim, ki so ga postavili, vsem občanom in hkrati pomembna pridobitev za razvoj turizma naših krajev. Sledilo je slovesno rezanje traku, blagoviški župnik pa ga je blagoslovil od tal do vrha.

Urnih nog, kajti oblakom je ušlo nekaj kapelj dežja, smo jo ubrali na obširno planoto na Dolinah, kjer se je nadaljevalo praznovanje desete obletnice Planinskega društva.

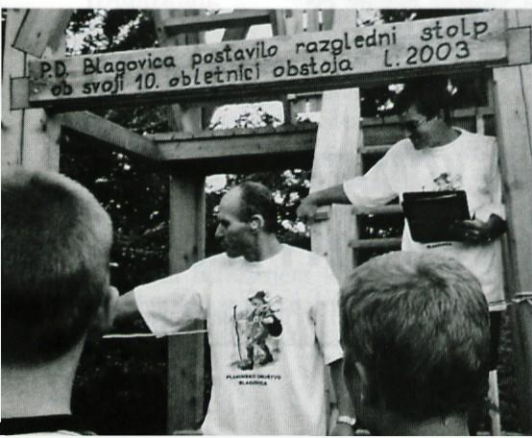
Po slavnostnem govoru predsednika društva Bojana Pustotnika, župana, vabljenih posebnih gostov, je sledil prisrčen in bogat kulturni program, ki so ga še posebej popestrila lukoviška godba, ljudski pevci iz Blagovice in ni potrebno posebej omenjati, da so vse skupaj lepo povezovali mladi planinci.

Sonce je tistih nekaj deževnih kapelj dokončno pregnalo in skoraj dvesto ljudi se je veselo predalo bogatemu izboru jedi in pijače ter vedrim zvokom harmonike Milana Resnika.

Planinsko društvo Blagovica je resnično delovno, polno novih idej, ki jih vedno realizirajo, živi s krajem, je prepoznavno in verjamem jim, da bo delovalo vsaj še devetdeset let. Čeprav so njihova denarna sredstva skromna, sem prepričana, da jim bodo tudi v prihodnje pomagali donatorji, kot so jim v veliki meri tudi ob tej obletnici.

in foto Milena Bradáč

Miro Podbelšek ima zagotovo največ zaslug za postavitev razglednega stolpa na Rebru.

Povabilo v novo knjižnico v Šentvidu

Na trdnih temeljih knjižničarske tradicije v Črnem grabnu smo v Šentvidu pri Lukovici zgradili moderno knjižnico, v kateri Vam ponujamo:

prostor, ki izziva domišljijo in vzpodbuja k branju; prostor, kjer se enakovredno prepletajo tradicionalni in sodobni mediji; prostor za razmišljanje, druženje in zabavo; prostor za srečevanje vseh generacij; prostor za iskanje in izmenjavo informacij; vstopno točko v e-svet; pestro raznolikost knjižničnega gradiva (knjige, revije, zgoščenke, videokasete, DVD-je...); medknjižnično izposajo; svetovanje uporabnikom; iskanje po bazah podatkov; brezplačno potovanje po internetu; uporabo avdio in video opreme; pravljicne urice, knjižne uganke, kvize, igranje, bralno značko...; bibliopedagoške ure; literarne večere; fotokopiranje knjižničnega gradiva v skladu z zakonom; potujočo knjižnico v 23 krajih občine Lukovica (Sp. Prapreče, Sp. Koseze, Preserje, Gradišče, Trnjava, Krajno Brdo, Vošče, Mali Jelnik, Zlatenek, Blagovica, Sp. Loke, Krašnja, Koreno, Vrh, Češnjice, Šentobolt, Trojane, Sp. Petelinjek, Zg. Loke, Dupeljine, Vrhovlje, Rafolče in Lukovica).

Knjižnica v Šentvidu je odprta: ponedeljek, sredo, četrtek: 16.00 - 19.00; torek, petek: 9.00 - 12.00.

Marjan Gujtman,
direktor knjižnice Domžale

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

01/721-10-82

GSM: 041/785-735

TEČAJ CPP
20. 10. ob 18. uri
Tečaj za traktoriste
13. 10. ob 17. uri

**Zasebna zobna ordinacija
za odrasle IRIDENT d. o. o.,
Vir, Šaranovičeva 25a,
1230 Domžale,
tel.: 01/721 66 35**

V sodobno opremljeni zobni ordinaciji vam nudimo:

- KONZERVATIVNO ZDRAVLJENJE
- FIKSNO PROTETIKO - SNEMNO PROTETIKO

Delovni čas: ponedeljek, sredo in četrtek:
od 15. do 19. ure.

Razstava "Veneti" na Slovenskem

Številne knjige o staroselcih na Slovenskem

Od četrтка, 4. septembra, ko je praznovala Občina Lukovica svoj občinski praznik, je v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici v gosteh razstava z naslovom Veneti na Slovenskem. Pod pokroviteljstvom Občine Lukovica so razstavo pripravili: pater Ivan Tomažič z Dunaja, Jakob Emeršič in Tjaša Mrgole iz Knjižnice Ivana Potrča s Ptuja. Zbrane na razstavi je nagovoril in pozdravil župan Občine Lukovica Matej Kotnik.

Razstava je bila že v začetku pripravljena tako, da jo bo moč seliti po celi Sloveniji in zamejstvu. Namen razstave je, da se Slovenci zavemo korenin naših prednikov, ki jih naša trenutna akademska srenja zavrača navkljub številnim najnovejšim dokazom. Ko pade teorija o prihodu Slovanov v naše kraje, takrat se naši znanstveniki pretvorijo v nejeverne Tomaže ali pa potisnejo glavo v pesek kot noji, da nič ne slišijo in ne vidijo. Največkrat pa v medijih zasmehujejo venetologe in znanstvenike, ki so z najnovejšimi dokazi in metodami postavili na glavo teorijo o prihodu Slovanov izza Urala v 6. stoletju našega štetja. Pa vendar obstajajo izjeme (zavedni Slovenci), ki so jih s svojimi odkritji o Venetih navdušili prvi venetologi: Matej Bor, Joško Šavli, pater Ivan Tomažič idr. Svoja odkritja in dokaze so zapisali v številnih knjigah o staroselcih na slovenskem ozemlju. Številni pisni in drugi dokazi povedo, da tu obstajamo že nekaj tisoč let pred našim štetjem. Venetska genska zasnova in poseljenost pa segata v prazgodovinsko dobo, in to 45.000 let pred našim štetjem.

Žal patra Ivana Tomažiča ni bilo na otvoritvi, saj je imel nujnejše opravke na Dunaju. Na skrbi ima namreč preko 1.000 onemoglih ljudi v slovenskem domu Korotan na Dunaju, ki ga je sam zgradil in ga še danes zelo skrbno upravlja in pomaga ljudem v stiski. Za odsotnost se iskreno opravičil. Pred leti je že gostoval v naši občini v Kulturnem domu v Šentvidu ob prazniku KS Prevoje, ki se danes imenuje po dobrotniku Alojzu Škoficu. Na takratni otvoritvi razstave o slovenskih grbih je predaval o svoji knjigi Slovenci, kdo smo in od kod prihajamo.

Po razstavi so nas namesto Tomažiča popeljali sloveneti: dr. Anton Predih, dr. Vinko Vodopivec in mag. Andrej Rant.

Domačini si ogledujejo razstavo v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici.

Tudi zadnja knjiga Ivana Tomažiča je izziv slovenskim znanstvenikom, da z argumenti odgovorijo na njegova vprašanja o Venetih, za katera ima argumentirane dokaze. Poziva jih, naj dokažejo nasprotno. To se seveda ne bo zgodilo! Posebno pa je razveseljiva vest, da so naši venetologi odprli svetovno neodvisne znanstvene raziskave o Venetih. Takoj so se odzvali številni priznani znanstveniki s celega sveta. Svoja odkritja zbirajo v zbornikih in knjigah. Objavljajo jih že v najuglednejših znanstvenih revijah po vsem svetu. Naši domači znanstveniki pa z redkimi izjemami v večini nočejo sodelovati pri tem projektu. Ob tem pa zavračajo vse na novo odkrite dokaze in tehnike, ki vedno bolj dokazujejo, da njihova teorija ne drži. V bistvu bi morala biti njihova temeljna dolžnost in naloga, da z dokazi dokažejo nasprotno. Upamo, da bo čez leta zbranega toliko gradiva o

Venetih - Slovenetih, da bo slovenska znanstvena srenja prisiljena spremeniti tezo o prihodu Slovanov. Do takrat pa bodo ugajali trenutni oblasti, ki hoče iz nas Slovencev narediti samo potrošnike in narod, ki se ne zaveda svojih korenin. Sloveneti sveta bodo lahko potrdili naš izvor, pa kakršenkoli že bo. Bo pa zagotovo naš, zgodovinsko nepopačen in celovit, v njem ne bo prevladoval klientelizem in bo zelo drugačen, kot ga danes učijo v naših šolah in po svetu.

Slovenetom želim veliko uspehov pri njihovih odkritjih, vse pa obveščam, da bo razstava odprta v času uradnih ur Občine Lukovica, za najavljene skupine do konca meseca septembra. Strokovno literaturo o Venetih različnih avtorjev pa lahko dobite v tajništvu Občine Lukovica.

in foto Danilo Kastelic

VABILO!

Bi radi postali glasbeniki? Vas zanima igranje inštrumenta? Vas veseli igranje v orkestru? Ste radi v dobri in veseli družbi?

Če so vaši odgovori pritrdilni, Vas vabimo, da se nam v novi sezoni pridružite. Vse nadaljnje informacije glede izobraževanja in inštrumentov dobite na naših vajah, ki so vsak torek z začetkom ob 19.30 v Kulturnem domu Martina Slomška v Šentvidu. Vabljeni vsi, ne glede na starost!

Godba Lukovica

Nadaljevanje iz avgustovske številke Rokovnjača

Resnična povest o kraljevi domačiji s Trojan

Zdaj mu začne Janez pripovedovati. Kako draga mu je bila ta deklica. In kako je ni mislil nikdar snubiti, ker se mu je zdela previsoko zanj, in kako je potem prišlo.

“Boga zahvali,” pravi slednjič Handarit. “Oba bi se bila namučila do smrti. Zdaj bomo pa vsak malo pomagali pa bo šlo. Malo tvoja mati, malo pa jaz. Nazadnje pa še Nastranov oče sam.” “Oh, ne!” pravi Janez ostrašen.

“Počakaj fant, če ti je prav. V velikonočnem semnji pojdem jaz na Koroško obiskat svojega dobrega prijatelja Nastrana. Tako rekoč po piruhe. Da ne bom sam, vzamem s seboj svojega soseda Posega in bova tvoja snubača. Določimo čas in dan poroke, doto, balo in svatbo. Pa kdaj pride pogledat nevesta svoj novi dom?”

“Stric, to mi boste storili? Bog naj vam vse poplača. Jaz vam pač ne bom mogel in znal vsega povrniti. Samo kako naj nevesti in njenemu ponosnemu očetu pokažem svoj revni dom?”

“Veš, kaj?” pravi Handarit po kratkem premisleku. “Pokaži ji mojo domačijo. Nastran še ni bil nikdar tukaj. Jaz se bom malo umaknil, ti in tvoja mati prideta in bosta kot gospodarja tukaj. Tudi ohcet je lahko pri nas. Ti kupiš vino, za drugo bom pa jaz poskrbel. In ko njeni odidejo, se bosta že pogovorila, samo če te zares rada ima.”

Z obema rokama prime Janez Handaritovo desnico. “Stric, gospodar, kako vam bom vse to povrnil? Tisočkrat vam Bog plačaj za vašo dobroto.”

“Že dobro. Ako boš tako priden in skrben, boš še lahko moje domačije ali pa še boljše,

gospodar. A zadaj pojdi brž k materi, ki te že tako težko pričakuje, da je že dvakrat povpraševala po tebi.”

“Oh, da, mama, ljuba mama. Kaj poreko? No, pa saj so mi oni svetovali, kako naj jo vprašam. Pa še nekaj je njeno naročilo. Vprašati samo za nevesto. Ni treba vprašati za doto ne za balo. Samo Mojčico naj mi dajo, pa bom dovolj srečen. Dve krepki, zdravi roki imam. Upam, da nam ne bo zmanjkalo najpotrebnejšega za življenje. Če nimam bogatije, kot si mislijo, naj me tudi napačno ne sodijo. Naj vedo, da je bila samo ljubezen. Ako bi bila ona iz revne hiše, bi jo bil že zdavnaj vprašal. Tako pa nisem mogel in bi ne bil mogel nikoli, ko bi mi ne bila prišla oče in Mojčica sama naproti.”

“Hudo si ponosen, fant!” pravi Handarit. “Ne verjamem, da bi ponosni Nastran pustil edinko prazno od hiše. A lahko bi bilo še več. Jaz bi dobro zgovoril. In vse bi vama prav prišlo. Pa po eni strani imaš tudi ti prav. Kakor želiš, tako bom pa govoril. Prav zdi se mi, da bo moja naloga lahka.”

“Hvala vam, gospodar. Ali zdaj pa moram k materi.”

Urnih korakov stopa po beli cesti proti svoji hišici. Skozi okno ga je že ugledala skrbna mati. Saj je imela pogled vsak hip obrnjen na cesto, kdaj se vrne njen ljubljenelec. Z urnim korakom stopi pred vežna vrata. “Janez, ali si vendar prišel, tako me je skrbelo!” pravi mati.

Janez ji poda roko in pravi: “Vse je bilo dobro, morda še boljše, kot si mislite, mama.” Mati postane pozorna na njegove besede. Nek poseben zvok imajo danes. Zdi se, da hočejo nekaj več povedati.

“Kako si vozil in kupčeval?” “Prav dobro in srečno.”

“Kaj pa Mojca?” vpraša smehljajoča se mati. “Se ti še ni omožila? “Ne, mama.” In čez časek: “Kaj porečete? Snubil sem.”

“Res, Janez?” se zveseli mati. “In kaj so rekli?”

“Bo, mama. Po veliki noči pojde Handaritov gospodar v snubake zame. In za majnik vam pripeljem nevesto v hišo.”

Sin se vsede k mizi in razloži materi od besede do besede, kako je bilo. “Vse je bilo dobro in prav,” pravi mati. “Samo to mi ni všeč, da jo misliš pri ogledih goljufati.” “Saj bi ne, mama, ali tako se bojim, da bi mi jo odrekel. In jaz mislim, da ne morem brez nje živeti. In tudi ona me ima zelo rada.” “Torej delaj, kakor veš, da je prav. Jaz ti bom povsod poma-

gala. In zelo sem vesela, ko bom imela sedaj tudi hčerko. To je bila moja vroča in neizpolnjena želja v mojem življenju. Zdaj pa mi bo po tebi uresničena. Kako jo bom ljubila. In ti praviš, da je lepa in dobra.”

“Da, mama, ljuba mama,” se skloni Janez k materi. Objel in poljubil bi jo v ljubezni in hvaležnosti, a ni te navade v naših krajih. Niti matere ne poljubljajo svojih otrok, pa jih zato nič manj ne ljubijo, kot matere drugod. Sramoval bi se Janez na ta način izkazovati svojo ljubezen materi. Le rahlo ji je pobožal žuljavo desnico.

Mati ga je takoj razumela. V šepetu so se zganile njene ustnice: “Moj otrok.”

Nadaljevanje prihodnjč

SPINA

DISKONT

ŠENTVID pri LUKOVICI

Akcija od 18. 9. do 2. 10. 2003

KRUH MARTIN 1kg ČRN ŽITO	394,00 SIT
BONBONI RUM KOKOS 300g	514,00 SIT
ČOK. MILKA S CELIMI LEŠ. 300g	479,00 SIT
MULTI SOLA ACE 1,5l PVC	165,00 SIT
SOK. NEKT. JAGODA 1l FRUCTAL	359,00 SIT
SLADOLED OTOČEN 750ml	349,00 SIT
BONBONI BRONHI 100g	149,00 SIT
SUHE MARELICE 250g	359,00 SIT
SUHE SLIVE S KOŠČICO 500g	399,00 SIT
OSVEŽ. WC BREF DOU AKTIV 60ml	309,00 SIT
TEK. MILO PALMOLIVE 300ml	349,00 SIT
HRANA P. FRISKAS 1,5kg	609,00 SIT

Žegnanjska nedelja na Brdu

Slavnostno somaševanje

Za zunanje slavnostno praznovanje posvetitve 250-letnice posvetitve župnijske cerkve so poskrbeli ministranti, saj so po svojih močeh uredili okolico, da je bil že pogled na njeno zunanjost prijazen in dal vedeti, da se tukaj nekaj dogaja.

Slavnostno mašo ob 10. uri je vodil msgr. Franc Vrhunc, dolgoletni tajnik škofa Antona Vovka in Jožefa Pogačnika, ob somaševanju Andreja Svete in Petra Kvaternika. Iz njegovega govora je bilo razbrati navdušenje nad vsemi spremembami na Brdu in v okolici. "Zadnjič, ko sem se mudil v naših krajih, je bil za dušnega pastirja še pokojni župnik Franc Vrolih in od takrat pa do danes ste mnogo postorili." Ali mora res priti nekdo drug, da nam poreče, kako lepo je tu pri vas in koliko ste naredili v tem času, tako, da znamo potem to tudi ceniti?

Med samo sveto mašo je blagoslovil obnovljeno kapelo in oltar sv. Peregrina, še prej pa novi ambon. Med mašo sta za primerno pevsko spremljavo skrbela mešani župnijski zbor pod vodstvom Lojzeta Pezdirca in, da so odrasli lahko malce zajeli sapo, tudi otroški pevski zbor pod vodstvom Petre Avbelj. Cerkev je skupni dom vseh nas, saj povezuje in zbližuje. To smo lahko videli po številu vseh, ki so se udeležili svete daritve in po svojih močeh prispevali za ohranitev kulturnih in verskih znamenj. Nekateri med njimi so že pred leti prispevali sredstva za obnovo in kar je še bolj razveseljivo - sploh niso iz naših krajev. Ker pa je žegnanjska nedelja tudi dan, ko se srečamo s prijatelji in sorodniki, smo se ob postrežbi mladih na župnijskem dvorišču in v župnišču kar nekaj časa zadržali na pogovoru.

in foto djd

300-letnica rojstva barona Hallersteina

V Zgornjem gradu (Ravbarjev grad) v Mengšu so 27. avgusta ob 300. obletnici rojstva barona Ferdinanda Hallersteina (1703 - 1774) pripravili slovesnost pred njegovim domom na sedanji Prešernovi cesti 33. Pred pričetkom slovesnosti je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode v župnijski cerkvi sv. Mihaela daroval spominsko mašo.

Pozdravna govora na spominski slovesnosti sta imela direktor Muzeja Mengeš Janez Škrlep in župan občine Mengeš mag. Tomaž Štebe. Slavnostni govornik je bil predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti dr. Boštjan Žekš, ki je podrobno opisal življenjsko pot barona Hallersteina, ki je izhajal iz bogate družine in je bil sodobnik barona Jurija Vege, ki pa je bil kmečkega rodu. Spominsko ploščo sta odkrila odpravnica poslov Ljudske Republike Kitajske, njena ekselenca ga. Wu Li Yan, in

provincial Slovenske province Družbe Jezusove pater Janez Poljanšek, blagoslovil pa jo je ljubljanski metropolit dr. Franc Rode. Slovesnosti so se udeležili tudi predstavniki avstrijske in nemške ambasade.

Na spominsko ploščo so zapisali: Na tem dvoru je preživel svojo mladost baron Ferdinand Avguštin Hallerstein, ki je bil roj. 27. 8. 1703 v Ljubljani, umrl pa je 29. 10. 1774 v Pekingu. Bil je jezuit, matematik, astronom, kartograf in diplomat. Od leta 1739 je bil misijonar na Kitajskem viceprovincial in vizitator za Kitajsko ter provincial in vizitator za japonsko jezuitsko provinco, predsednik Cesarskega astronomskega urada v Pekingu (mandarin 3. stopnje), dopisni član akademij v Londonu in Parizu ter član akademije v Sankt Petersburgu. Ob robu je pokončen zapis njegovega imena v kitajščini.

in Danilo Kastelic

Ob slovesnosti je bil navzoč tudi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode.

Bili so kot šopek cvetja v jeseni življenja

Skupaj so hodili v prvi razred in po 53 letih so, malo starejši, zopet skupaj.

Bilo jih je trinajst, bili so skupaj v prvem razredu davnega leta 1945, vsi so imeli rojstno letnico 1938 in vsi so hodili v osnovno šolo v Blagovici. Letos v začetku avgusta so se zopet zbrali, po 58 letih, ko so prvič prestopili hram učenosti. Žal se jih je zbralo samo deset, kajti vseh Slavko Ravnikar ni mogel zbrati skupaj, ker so se razkropili po širni naši domovini.

Srečali so se, kje drugje kot v gostilni pri Benkoviču, na repu Blagovice. Sprva so se menda samo gledali med seboj in brskali po spominu, kdo je kdo. Ampak jeziki so se jim kmalu razvezali, sive celice so oživele in spomini so privreli na dan. Toliko so si imeli povedati, kaj je kdo naredil (v šoli seveda), kako težki časi, pa vendar lepi, so bili in navihani so bili tudi, kakšne zamere so se še vedno spomnili. Seveda so že imeli zvezke, ne več tablic kot pred vojno, učili so se prvih črk in lepomisje je bilo takrat še kako pomembno. Slavko Ravnikar se je spomnil, da so imeli kar tri učitelje zaporedoma.

Ko jim je počasi zmanjkalo snovi za obujanje spominov in so si povedali, kako živijo, so jih zadržali podplati in veselo so se zavrteli ob lepih domačih melodijah. Obljubili so, da se zopet srečajo, kar čez pet let in še tiste tri, ki so manjkali, bodo poiskali in povabili.

in Milena Bradač

Veselo na družabnih igrah

Najboljši so prejeli medalje.

Veliko zanimanje mladih ter zadovoljiva udeležba nastopajočih na že četrth družabnih igrah krajanov Zlatega Polja, katerih organizator je tamkajšnje športno društvo, zahtevata, da bo tudi v prihodnosti potrebno skrbeti za organizacijo le-teh.

Blizu štirideset krajanov se je preizkusilo v petih skupinah v različnih igrah. Svoje spretnosti so dokazovali številnim gledalcem, ki so jih bodrili ob njihovem nastopu. Največ zanimanja sta pritegnili igri nalivanje vode v steklenico in streljanje na gol s hokejsko palico, čeprav so bile tudi ostale igre zanimive.

Podelili so pet kompletov medalj, ki so jih prejeli najboljši nastopajoči, razvrščeni v različne starostne skupine. Vsem iskrene čestitke.

Sledilo je prijetno druženje, tako tekmovalcev kot gledalcev, zaključili pa so z nogometnim srečanjem stari - mladi.

☞ Tone Habjanič

Druženje z delavci Prodrika

Prijeten večer se je pričel po slikanju obeh ekip.

Da je prišlo do srečanja ŠD Zlato Polje s komunalnim podjetjem Prodrik, upravljavcem vodovodnih sistemov iz Domžal, ni prav nič čudnega, saj kar trije njihovi delavci domujejo v Zlatem Polju.

Dogovor s njimi in z Andrejem Cerarjem je bil povod za športno druženje s podjetjem Prodrik v Zlatem Polju. To je bilo prvo srečanje, zato je bilo toliko bolj pristrčno, k čemur je pripomoglo tudi prijetno okolje zlatopoljskega igrišča. Odigrali smo prijateljsko nogometno tekmo, kjer smo potrošili zajeten del odvečne energije. Sodniško pravico je korektno delil Milan Florjančič, dolgoletni sodnik in tehnični delegat. Zatrtil mi je, da je to poleg njegovih družabnih iger, prva nogometna tekma odi-

grana z drugo ekipo. Dokazali so, da znajo poleg popravila vodovodnih sistemov prav tako dobro igrati tudi nogomet.

Po končani športni igri smo poletni večer ob prigrizku izkoristili za klepet ter prijateljsko druženje. Dogovorili pa smo se tudi, da se do zime še enkrat srečamo.

☞ Tone Habjanič

Uspešni prevojski hokejisti

V soboto, 30. avgusta, je v pokritem šotoru v Domžalah potekal turnir v inline hokeju za pokal mesta Domžale. Na turnirju je nastopalo osem ekip iz vse Slovenije. Prevojski smo imeli v svoji skupini ekipe Horjula, Vodice in Renč pri Novi Gorici. V drugi skupini pa so nastopale ekipe Domžal, radia Hit, Celja in Strele iz Ljubljane. V svoji skupini smo prepričljivo zmagali in tako igrali veliki finale z domačo ekipo iz Domžal. V nabitom polnem šotoru smo zaigrali zares odlično in premagali Domžalčane z 9:1. V ekipi Prevoje je treba pohvali predvsem napad (Urbanija, Tekavc, Troha), saj so pokazali, kako se igra kakovosten hokej. V vratih sta kraljevala izkušen vratar Čurčija in novinec Žiga Lončar, svoje pa sta pokazala tudi borbena Stane Kovač in Dragar. Turnir je vzorno organiziral HK MGAN Domžale.

☞ V. D.

Žal, da se v naših šolah vse preveč le na razvijanje uma meri, premalo pa na blaženje srca. Šola, ki se edino s poučevanjem peča, je polovičarska. Mnogo bolj važno delo je vzgoja, ki se nikoli ne sme ločiti od pouka.

Anton Martin Slomšek

Ob začetku šolskega leta si zastavljamo različna vprašanja o šoli in učiteljih. Kakšni učitelji bodo učili naše otroke? Jih bodo znali umiriti in motivirati? Bodo pri pouku uspešni ali se bodo učenci poživljali nanje in na predmet, ki ga učijo? Odgovori na ta in podobna vprašanja so v veliki meri odvisni od avtoritete, ki jo učenci priznavajo ali ne priznavajo učiteljem. Gre za "priznavanje" avtoritete učiteljev s strani učencev in ne za "vsiljevanje" avtoritete učencem s strani učiteljev s takimi ali drugačnimi metodami. Učitelj, ki mu učenci priznavajo avtoriteto, bo zmožni umiriti razred, bo lahko motiviral učence in bo nedvomno dosegel boljše vzgojne in učne rezultate kot učitelj brez avtoritete, ki bo pred učenci velikokrat nemočen.

Vsi vemo, da se avtoritete ne da pridobiti čez noč, da pa se jo lahko hitro izgubi, predvsem če je starši ne podpirajo. Zanj je potrebna osebna pokončnost, trdnost, jasnost pravil in njihovo dosledno spoštovanje ter pozitiven odnos do učencev in staršev - "prijazno strog" učitelj, ki je na predlog učencev zapisan v viziji naše šole, mora izžarevati osebno zavzetost za učence in za njihov uspeh pri učenju. Tak učitelj vedno tudi vzgaja - s svojo držo, z ravnanjem v kritičnih situacijah, z izražanjem mnenja o tem, kaj je prav in kaj narobe. Nedvomno si želimo takih učiteljev, pripravljenih smo podpreti njihovo avtoriteto, da bodo lažje in bolje učili in pomagali vzgajati naše otroke. Za to pa je potrebno tudi sodelovanje učiteljev in šole kot institucije. Vloga staršev v slovenski šoli je podcenjena. V razvitih deželah ima beseda staršev pri izvajanju šolske dejavnosti (predvsem njenega vzgojnega dela) precej večjo težo. S sklicevanjem na "strokovnost" in predpisani kurikulum se slovenska šola "brani" pred pobudami staršev, da bi imeli kakšno besedo tudi pri tem, kaj se z njihovimi otroki dogaja za šolskimi zidovi. Starše šola pokliče šele, ko je pri reševanju vzgojnih problemov nemočna - takrat pa noben strokovnjak ne zanika, da je bil vzgojni proces neustrezen in preloži breme odgovornosti na starše.

☞ OO NSi Lukovica

Psi v lovišču - na vrvcici!

Brejo srno sta pokončala psa brez nadzora lastnikov.

Konec meseca maja in v začetku junija se skotijo mladiči srnjadi, najštevilnejše vrste divjadi. V Sloveniji je razširjena od nižin do drevesne meje v gorah. Tudi naše lovišče Lukovica ni izjema. Velik davek med mladiči srnjadi povzroči hitre kosilnice pridnih kmetov, ki mladiča v visoki travi res zelo težko opazijo. Največkrat prepozno. Delna rešitev je morda v načinu košnje iz sredine navzven, a o tem drugič.

Veliko večja nadloga so psi nekaterih brezvestnih lastnikov, ki se brez nadzora potikajo po lovišču in naseljih.

Začetek junija se je tako žalostno končal za brejo srno v Zavici pod pregrado novega zadrževalnika. Ujela in pokončala sta jo pšenično rjav in črn pes, oba mešanca, podobna nemškemu ovčarju. Za posledicami številnih ugrizov po zadnjih nogah in drugod po trupu je s še dvema neskotenima mladičema poginila. Po zaslugi budnih krajanov smo člani Lovske družine Lukovica lastnika psov našli in mu poslali račun za povzročeno škodo, ki ni ravno majhen. Vse lastnike psov zato prosimo, da se v naravi s svojimi štirinožci gibljejo tako, da divjad čim manj vznemirjajo. Doma pa skrbite, da imajo psi svežo vodo. *LD Lukovica*

(Zaradi tehničnih težav objavljamo članek z zamudo - op. ur.)

Letovanje rejniških družin

Rejnice in rejniki Centra za socialno delo Domžale ter vsi njihovi otroci so s pomočjo Rotary kluba Domžale letovali tudi letos. Letovali smo v Pineti. Sedaj smo že izkušena velika družina, ki se zna imeti na morju zelo lepo, saj smo letos letovali že sedmič. Vsak trenutek je bil zapolnjen od jutra do večera. Zjutraj smo si organizirali skupno kavico, tako da se je dan prijetno začel. Potem smo jo vsi skupaj mahnili proti bližnjemu morju, kjer smo uživali vsak po svoje. Za majhne otroke je bil organiziran vrtec, starejši pa so se učili plavati ali pa so se drugače zabavali. Rejnice in rejniki pa smo ta čas preživeli po svoje. Po kosilu so najmlajši in starejši počivali, ostali, ki jim ni bilo do počitka, pa so se udeležili različnih delavnic. Popoldnevi so minili podobno kot dopoldnevi. Zelo prijetni pa so bili večeri, saj smo se vedno prav vsi zbrali in se zabavali skupaj, od najstarejših do najmlajših. Vsak je prispeval po svojih močeh.

Prvi večer je spoznavni, ko družine naredijo plakat in se z njim predstavijo. Ostali večeri so namenjeni igri z žogo, igram brez meja, srčkovemu plesu in karaokam. Najboljši so bili nagrajeni s simboličnimi nagradami. Tu gre zahvala darovalcem, ki so prispevali lepa darila ter izdelke. Zahvala gre sponzorjem in Rotary klubu iz Domžal, ki je rejniškim otrokom omogočil obisk morja. Ko se je zvečer življenje že umirjalo, smo včasih budnost podaljšali v noč in zapeli, se pogovarjali, pošalili in zaplesali.

I. K.

Mednarodni dan gluhih

Obeležiti mednarodni dan gluhih na Prešernovem trgu pomeni za gluhe dan, ko so vse oči usmerjene vanje.

Žal pa je resničnost popolnoma drugačna. Takoj po končanih praznovanjih se bodo gluhi zaprli v svoj krog in vsaj eno leto se o njih ne bo spregovorilo nič ali pa bore malo. Pa se vam zdi to, dragi prijatelji, prav? Žal je še vedno tako, da drugačnost nekako kaznujemo, ji obrnemo hrbet, jo ignoriramo. Poglejmo samo primer svetovnega kongresa gluhih v Kanadi. Mediji niso omenili udeležbe Slovenije na tem kongresu, saj tudi pisali niso o njem nič. Kaj bi to, da so na njem predavali tudi naši ljudje? Tudi na moje pismo, ko sem kot slišечи protestiral proti temu, da gluhih medijsko ne obravnavamo popolnoma nič, niso odgovorili. Res škoda, da je mednarodni dan gluhih samo en dan v letu. Poskusimo ga narediti vsak dan, mogoče samo z nasmehom, s pozdravom z glavo. V notranjosti niso popolnoma nič drugačni, kakor mi, slišечи. Nasmeh naredi dan bolj prijeten tudi tistim, ki ne slišijo. *djd*

Razlastitev nepremičnine - pristojne v Občini Lukovica prosim za odgovor!

Kot občan naše občine bi rad javnost seznanil s krivico, ki se mi je zgodila v primeru razlastitve mojega zemljišča. O razlastitvi sem izvedel letos spomladi iz Rokovnjača, kjer so bili objavljeni posamezni sklepi in med njimi tudi sklep o razlastitvi nepremičnine v Čepcljah pod rubriko o proračunu za letošnje leto. Naj vam pojasnim, da gre za njivo, ki je moja last, po kateri si je nekaj lastnikov, ki imajo v Čepcljah vikende, uredilo s pomočjo naše občine dostopno pot. Trditve, da že nekaj let onemogočam tem lastnikom dovoz do vikendov, je lažna. Vsa leta sem jih opozarjal, da je treba zemljišče za pot odkupiti in urediti mejo. O tem govorijo tudi nekateri dokumenti, s katerimi sem jih opozarjal. Medtem se je dogajalo marsikaj. Nekateri so želeli stvar vzeti resno, drugi so me grobo napadali, celo fizično, tretji so trdili, da imajo po moji njihovi služnostno pravico itd. Dokler se ni zgodilo tisto najbolj šokantno, ko so me na občinskem svetu preprosto razlastili. Si predstavljate, spoštovani občani, da se vam to zgodi v času demokracije!?

Vse do danes se ni še nihče od odgovornih iz Občine Lukovica oglasil pri meni, čeprav sem se leta trudil, da je potrebno vso zadevo izpeljati pravno pravilno, čemur nisem nasprotoval. Mislim, da sem močno oškodovan, zato bom poiskal pravico na sodišču. Kdo od odgovornih iz Občine Lukovica mi bo odgovoril: Zakaj se je razlastitev, ki je proti vsem pravnim pravilom, sploh izvedla? Prosim za odgovor v naslednji številki Rokovnjača.

Krajan Čepelj

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

IZKORISTITE UGODNE POLETNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Problematika vodooskrbe

V občini Lukovica pijemo zdravo pitno vodo

Cene komunalnih storitev so zanimiva tema tako v medijskem prostoru kot v zasebnih pogovorih. Pogosto je mnenje, da so cene komunalnih storitev zelo visoke in naj bi bile velik krivec za inflacijo. Na žalost so takšnega mnenja tudi najvišji državni finančniki in tako je vlada v zadnjih letih cene komunalnih storitev zamrznila, s tem pa onemogočila ne samo razvoja, ampak tudi obnavljanje obstoječe komunalne infrastrukture.

Potrebno je poudariti, da je za končnega porabnika bolj pomemben skupen strošek obremenitve za porabljen kubični meter vode kot pa sama cena dobave vode in odvajanja odpadne vode.

Po veljavnih predpisih (zakoni, uredbe, odloki) moramo kupcu na porabljen kubični meter vode zaračunati še takso za obremenjevanje vode, republiški vodni prispevek, občinski prispevek za investicije v vodovodno in kanalizacijsko omrežje in še davek na dodano vrednost. Denar iz navedenih obračunskih postavk, ki predstavlja jo strošek kupca, ne pokriva stroškov delovanja dejavnosti oskrbe s pitno vodo in dejavnosti odvajanja odpadnih voda, ampak v celoti pripada državnemu oziroma občinskemu proračunu.

Od celotnih stroškov, ki jih mora kupec plačati za porabljen kubični meter vode, znašajo prihodki, ki jih dobimo s prodajo storitev in so namenjeni pokrivanju stroškov obratovanja vodovodnih in kanalizacijskih sistemov ter vzdrževanje teh sistemov, le 47 % vseh stroškov, medtem ko je 53 % stroškov kupca namenjenih državi.

S prihodki iz prodaje osnovnih komunalnih storitev (vodarina in kanalizacija) uspemo pokriti redne stroške obratovanja vodovodnega in kanalizacijskega omrežja in stroške vzdrževanje le-teh. Glavne skupine stroškov rednega obratovanja in vzdrževanja so: stroški materiala in energije, ki predstavljajo 30 % vseh prihodkov. Med stroški materiala so najpomembnejši stroški porabljenega materiala za zamenjavo vodomerov, hidrantov in hišnih priključkov. S 24 % vseh prihodkov iz prodaje vode pokrijemo stroške storitev, med katerimi so najpomembnejši stroški analiz vode, stroški popisa števec, stroški menjave vodomerov, stroški vzdrževanja objektov in zavarovalne premije. Za pokritje stroškov dela zaposlenih porabimo 27 %

vseh prihodkov od prodaje storitev.

Med stroški poslovanja daleč največji delež zavzemajo stroški amortizacije infrastrukture, ki predstavljajo več kot 50 % vseh stroškov poslovanja, vendar jih uspemo s prihodki iz osnovnih komunalnih storitev (vodarina in kanalizacija) pokriti le 13 %. Sredstva stroškov amortizacije so tista sredstva, ki so namenjena investicijam v komunalno omrežje. To pomeni, da mora Občina Lukovica 87 % sredstev za investicije v obstoječe infrastrukturno omrežje zagotoviti iz drugih virov, ker cena storitve dobave vode in odvajanja odpadne vode ne zagotavlja obnove in posodabljanja infrastrukturnega omrežja.

Na srečo pa je občina Lukovica z izgradnjo avtoceste skozi Črni graben ogromno pridobila tudi na področju komunalne infrastrukture. Zgrajen je bil nov primarni vodovod (določeni odseki še manjkajo in bodo grajeni v bližnji prihodnosti) iz nodulirane litine večjega profila. Res je, da je bilo zaradi same gradnje zelo veliko okvar, ki so se kazale v dolгих izpadih vodooskrbe. Najtežje je bilo okvare obvladovati v sušnem obdobju, ko izdatnost zajetij pade, poraba pa se poveča, dodatno pa najbolj trpijo višjeležeči kraji, ki prvi ostanejo brez vode in jo zadnji dobijo. Dodatno so sistemu "nagajali" še večji odvzemi vode gasilcev, ki so vodo vozili v vasi z usahlimi studenci.

Velika pridobitev je tudi povezava Trnjava - Trnovče. Prečrpališče Trnjava z vodohranom in vodnjakom Zlato Polje so prvi in zaenkrat edini objekti v občini Lukovica, katerih delovanje preko radijskih zvez spremljamo v nadzornem centru našega podjetja. V prihodnosti si želimo na ta

način urediti nadzor na vseh objektih, predvsem na primarnem delu. Seveda bo vse odvisno od razpoložljivih sredstev. Daljinski nadzor je dandanes nuja v smislu optimizacije, znižanja stroškov, možne kasnejše računalniške obdelave podatkov in tudi varnosti.

JKP Prodnik je v letu 2003 naročilo "Analizo hidravličnih razmer v Črnem Grabnu", iz katere je razvidno, da bo potrebna povečava akumulacije na sistemu, misliti pa bo potrebno tudi na zaščito potencialnih novih vodnih virov. Glede povečanja akumulacije so že stekle potrebne aktivnosti, tako da bo projekt možno realizirati v letu 2004. Za zagotovitev dodatnih kapacitet v javno vodovodno omrežje se za leto 2004 dogovarjamo z občino o rešitvi vodooskrbe v vasi Korpe, ki sedaj zagotavljamo potrebne količine preko hidravličnega ovna z velikimi vodnimi izgubami. V kolikor se bo uredil transport preko ustreznega prečrpališča, bo možno nemalo vode, ki se je sedaj zgubljala, porabiti v sistemu javne vodooskrbe.

Glede kvalitete pitne vode lahko prebivalcem občine Lukovica zagotovimo, da pijejo zdravo pitno vodo, ki je ni potrebno dodatno obravnavati in je tako mikrobiološko kot kemično ustrežna. Res je tudi, da smo ob večjih okvarah na primarnem cevovodu iz prevetljivih razlogov in skladno z navodili Zavoda za zdravstveno varstvo za kratek čas (cca. 1 teden) vodo dezinficirali z najmanjšo dovoljeno koncentracijo klorovega preparata.

JKP Prodnik d.o.o.

Prometni znak

Medtem ko se eni na vse kriptle prizadevajo privabiti k nam turiste in iztržiti kakšen tolarček na njihov račun, jim drugi veselo mečejo polena pod noge. Kako drugače pa naj si razlagam prometni znak pred križiščem v Lukovici?

Potem pa se prav umno sprašujemo, le kam gre vsa reka naključnih, a potencialnih turistov, da se ne ustavi pri nas? in foto djd

Je napačna dopolnilna tabla ali kaj drugega?

Mama umrje vedno pre-zgodaj. Mama, hvala za rojstvo - življenje. Hvala za čas, ljubezen, skrbi. Hvala za bisere vtkane v trpljenje. Mama, naj Vam večna lučka gori.

ZAHVALA

20. avgusta 2003 smo se na pokopališču v Blagovici poslovili od naše dobre mame

MARIJE HROVAT

1913-2003,

rojene Florjančič,

z Velikega Jelnika pri Blagovici

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in faranom se iskreno zahvaljujemo za izrečena sožalja in besede sočutja, za darovano cvetje, sveče, sv. maše in druge namene. Zahvaljujemo se gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za obiske na domu v času mamine bolezni, za besede slovesa in pogrebno bogoslužje. Hvala pogrebni službi Vrbanič za lepo organizirano slovo.

Hvala dr. Farkašu in dr. Zajc-Pogačarjevi, iskrena hvala Irmu Markovšek za skrb in nego ob obiskih na domu.

Hvala vsem, ki ste mamo spoštovali, jo imeli radi in obiskovali v času bolezni, nam kakorkoli pomagali in jo v velikem številu pospremili k večnemu počitku.

Žalujoci vsi njeni

Kako je prazen dom, dvorišče, naše oko zaman te išče, ni več tvojega smehljaja, le trud in delo tvojih rok za vedno nam ostaja.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

FRANČIŠKE BURKELJCA
iz Prilesja nad Blagovico

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili k večnemu počitku. Hvala za podarjene svete maše, sveče in vsa izkazana sožalja.

Posebna zahvala dr. Štepcu iz IK Ljubljana, dr. Zajc-Pogačarjevi iz ZD Domžale in patronažni sestri Irmu Markovšek za zdravniško pomoč in oskrbo.

Iskreno se zahvaljujemo gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogreb, sosedom za opravljene pogrebne storitve, pevcem in praproščaku g. Stanetu Žaubiju. Barbara, tebi pa hvala za izbrane besede slovesa.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Vsi njeni

Rad bi delal, rad živel, družino svojo rad imel. Sledi ostale so povsod, od dela tvojih pridnih rok.

ZAHVALA

V 64. letu življenja nas je zapustil naš dragi mož, ati, sin, brat, stric, tast in ata

VINKO DRAGAR starejši
s Prevoj pri Šentvidu

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in tolažilne besede, darovano cvetje, sveče, maše in denarno pomoč ter vsem, ki ste ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo gasilcem PGD Prevoje, praporščakom, župniku g. Andreju Svetetu za opravljen pogrebni obred in g. Konradu za vse pogrebne storitve.

Vsi njegovi

Ustavilo se je srce naše dobre mame in trudno življenje je končalo svoj boj. Mama, počivaj v miru in naj ti sveti večna luč.

ZAHVALA

Ob mnogo prerani izgubi naše drage

MARIJE KRAŠOVEC
Osovnikove mame
iz Jelše nad Blagovico

se iskreno zahvaljujemo gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljeno pogrebno svečanost, hvala za poslovilne besede Andreju Ovci, gospodu Vrbaniču za pogrebne storitve, patronažni sestri Irmu Markovšek za pomoč ob bolniški postelji. Posebna zahvala sosedom

Trdinovim, Šuštarjevim in Marinčkovim ter vsem Kovačevim iz Poljane nad Blagovico. Hvala prijateljem, znancem in vsem skupaj, ki ste nam pomagali ter darovali cvetje, sveče, izrazili sožalja ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Rok za oddajo člankov v glasilo Rokovnjac
je ponedeljek, 13. oktober.

Za oglaševanje kličite tel.: 040/224 701 ter ostale člane uredniškega odbora vsako sredo od 19. do 20. ure na tel.: 01/729 63 06.

ROKOVNJAC je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Marta Lavrič Tomšič; člani uredniškega odbora: Marko Cerar, Milena Bradač, Grega Zdovc, Danilo Kastelic, Drago Juteršek, Zinka Meden; ustanovitelj: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Keržan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; izdajatelj: Specom, d.o.o. Radovljica, p.p. 39, 4240 Radovljica (tel.: 04/5318 636, Bojan Rauh); trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada: 1.700 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti.

GOSTINSKO PODJETJE

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel.: 01/7296 350 - odprto 24 ur na dan

- ❖ HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI
- ❖ MALICE ❖ KOSILA
- ❖ JEDI PO NAROČILU
- ❖ SOLATE ❖ SLADICE

odprto vsak dan od 05.00 do 23.00 ure
tel.: 01/7236 846